

ศึกษาปัญหาในการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี
สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

ตีพิมพ์โดย สภทศ ศรีจันทร์

๘๕๘
สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าระดับปริญญาตรี สาขาวิชา
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2550

ศึกษาปัญหาในการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี
สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

สืบตำรวจโท สมภพ ศรีขันโค้ง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

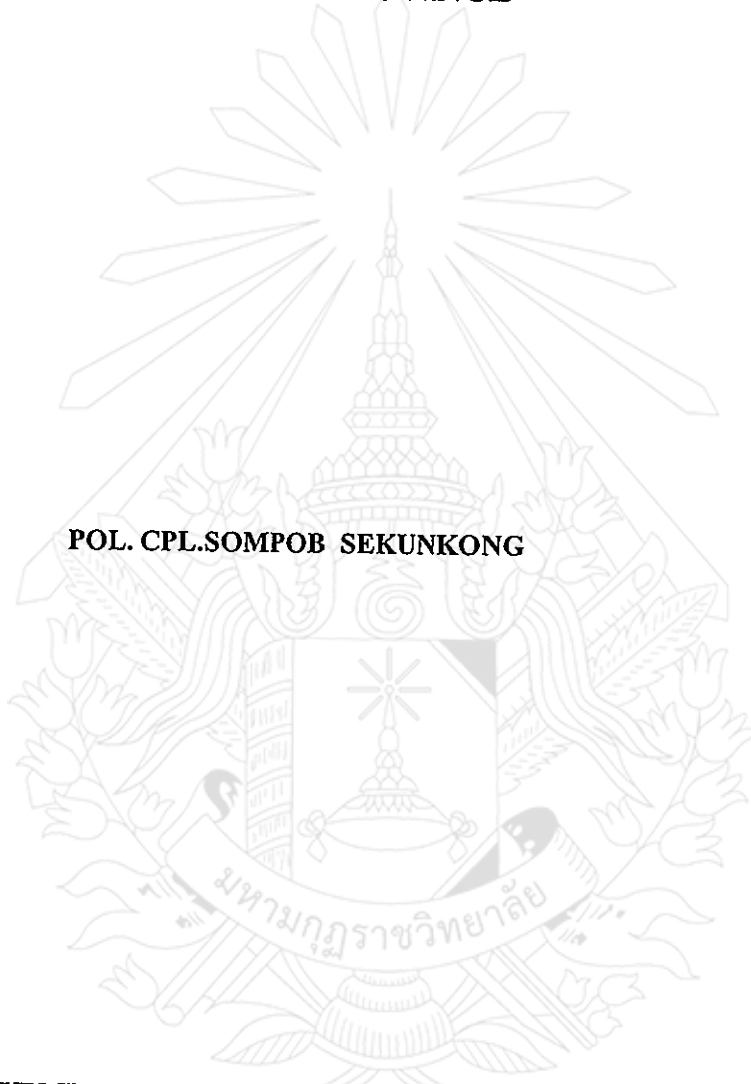
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2550

B 9272

**A STUDY MANAGEMENT PROBLEM IN CRIME PREVENTION AND
SUPPRESSION : A CASE OF MAEWANG POLICE STATION
CHIANG MAI PROVINCE**

POL. CPL.SOMPOB SEKUNKONG

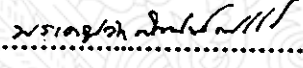
**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E.2550 (2007)**

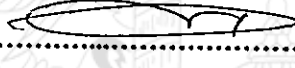
หัวข้อสารนิพนธ์ : ศึกษาปัญหาในการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี
สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา : สิบตำรวจโท สมภพ ศรีขันโค้ง
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร. หนูม้วน ร่มแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์ ดร. ศุภกฤษ เมธีโลกพงษ์

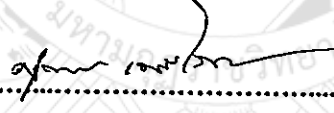
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

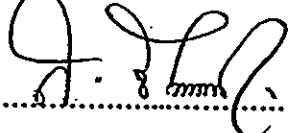
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผศ. ดร หนูม้วน ร่มแก้ว)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร. ศุภกฤษ เมธีโลกพงษ์)

..... กรรมการ
(พระปลัดบุญธรรม บุญธรรมโม)

..... กรรมการ
(ผศ. พิเศษ ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : A Study Management Problem in Crime Prevention and Suppression : A Case
of Maewang Police Station Chiang Mai Province

Student's Name : Sompob Sekumkong

Department : Government

Advisor : Asst. Prof. Dr. Numoun Romkeaw

Co-Advisor : Dr. Supakrit Mateepokapong

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaviriyajan
..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajan)

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajan
..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajan)

N. Romkeaw
..... Advisor
(Assoc. Prof. Dr. Noomoan Romkeaw)

Supakrit Metheepokpong
..... Co-Advisor
(Dr. Supakrit Metheepokpong)

Ph. Boontham
..... Member
(Phrapalad Boontham Punnadhammo)

S. Chaimusik
..... Member
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

หัวข้อสารนิพนธ์ : ศึกษาปัญหาในการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี
สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา : สิבתารวจโท สมภพ ศรีจันทร์
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร. หนูม้วน ร่มแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์ ดร. ศุภกฤษณ์ เมธีโภคพงษ์
ปีการศึกษา : 2549

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง ศึกษาปัญหาการป้องกันและปราบปรามของสถานีตำรวจ ภูธรอำเภอแม่วาง ในด้านอาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณี : สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมชั้นประทวน จำนวน 60 นาย และนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร จำนวน 11 นาย ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาสรุปและแปลผล

ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้นได้แก่

1. การถูกจำกัดอำนาจ โดยกฎหมายรัฐธรรมนูญทำให้เป็นปัญหาต่อการปฏิบัติงาน
2. ประชาชนในท้องถิ่นยังขาดการให้ความร่วมมือที่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้การดำเนินการปราบปรามอาชญากรรมทำได้ยากยิ่งขึ้น
3. การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ เครื่องมือและงบประมาณของรัฐมีจำกัดทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานได้ไม่เต็มที่

ปัญหาหลักที่พบทั้ง 3 ข้อนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาควรได้รับการแก้ไขจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยพร้อมเพรียงกันเพื่อให้ประชาชนดำเนินชีวิตอย่างปกติสุข ลดความเสี่ยงภัยอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนให้มึน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

Thematic Title : A Study Management Problem in Crime Prevention and Suppression : A Case of Maewang Police Station Chiang Mai Province

Student's Name : Sompob Sekumkong

Department : Government

Advisor : Asst. Prof. Dr. Numoun Romkeaw

Co-Advisor : Dr. Supakrit Mateepokapong

Academic Year : B.E.2549 (2006)

ABSTRACT

The Thematic paper entitled, " A Study of Management Problem in Crime Prevention and Suppression of Mae Wang Police Station, Chiang Mai Province, " is a quantitative research. Sampling units for the study are the 60 non-commissioned police officer and the 11 commissioned police officers who are responsible for crime prevention and suppression. Data for the study are collected through purposively constructed questionnaires, he obtained data are analyzed with the SPSS computer program and the data drawn from interview are summarized and interpreted.

The study results point out that in overall picture the so-called problem is rated at medium level, while the problem of crime prevention is as follow :

1. The authorized police's power is limited by the Constitution' which impedes performance.
2. Local people did not give good cooperation to police, which brings about difficulty in mobilizing crime suppression.
3. Equipment and budget allocated by the government are rather limited, which makes police operation sluggish.

According to the researcher, these three major problems should harmoniously and effectively be resolved by all those who are concerned in order for the public to lead their lives peacefully, reducing risks at facing crimes as minimal as possible.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยงานสารนิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ก็เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือเมตตาอนุเคราะห์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หนูม้วน ร่มแก้ว ดร.ศุภกฤษณ์ เมธิโกคพงษ์ ในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางช่วยตรวจแก้ไขมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณท่านพระอาจารย์พระปลัดบุญธรรม บุญธรรมโม ที่ได้แนะนำผลักดันในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีตลอดจนถึงคณะอาจารย์ เจ้าหน้าที่ในภาควิชารัฐศาสตร์การปกครองทุกท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ แก่ผู้วิจัยที่ได้มีเมตตาให้คำปรึกษาและแนะนำในเบื้องต้น

ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาและเพื่อนข้าราชการตำรวจประจำสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาร่วมมือในการช่วยตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ตลอดจนญาติพี่น้องและครอบครัวที่ได้ให้กำลังใจและส่งเสริมมาโดยตลอด ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโทรุ่นที่ 3 สาขา รัฐศาสตร์การปกครองทุกท่านรวมทั้งผู้มีอุปการคุณอีกหลายท่านทั้งที่ไม่ได้เอ่ยนาม หากงานสารนิพนธ์เล่มนี้มีส่วนดีใดๆ อันเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่การศึกษา ข้าพเจ้าขออุทิศให้แก่คุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน

สืบตำรวจโทสมภพ ศรีขัน โค้ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญแผนภูมิ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารตำรวจไทย	5
2.2 ยุทธศาสตร์ตำรวจภูธร ภาค 5	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทางอาชญากรรม	29
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม	33
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
4.2 ความเห็นของประชากรต่อปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในอำเภอแม่วาง	50
4.3 แสดงระดับปัญหาการป้องกันปราบปราม	60
บทที่ 5 บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	62
5.1 สรุปผลการวิจัย	62
5.2 การอภิปรายผล	63
5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	64
5.4 ข้อเสนอแนะเชิงวิจัย	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	69
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม	70
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อการวิจัย	72
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	76
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	78
ประวัติผู้วิจัย	83

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามเพศ	46
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามอายุ	47
ตารางที่ 3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษา	47
ตารางที่ 4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามสถานภาพ	48
ตารางที่ 5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระดับชั้นยศ	48
ตารางที่ 6	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	49
ตารางที่ 7	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง	49
ตารางที่ 8	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	50
ตารางที่ 9	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามความเห็นของประชากรต่อการจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์ช่วยแก้ปัญหาความเข้าใจระหว่างตำรวจกับประชาชน	50
ตารางที่ 10	แสดงจำนวนร้อยละของประชาชนบางส่วนมีทัศนคติที่ไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	51
ตารางที่ 11	แสดงจำนวนร้อยละปัญหาบทกำหนดโทษของผู้กระทำผิดในคดีอาชญากรรม	52
ตารางที่ 12	แสดงจำนวนร้อยละภาพรวมปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	52
ตารางที่ 13	แสดงจำนวนร้อยละปัญหากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน	53
ตารางที่ 14	แสดงจำนวนร้อยละปัญหานโยบายในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม	53
ตารางที่ 15	แสดงจำนวนร้อยละปัญหาการกำหนดส่งตัวผู้ต้องหาในระบบศาลยุติธรรม	54
ตารางที่ 16	แสดงจำนวนร้อยละปัญหาเจ้าหน้าที่ตำรวจขาดมนุษยสัมพันธ์	54
ตารางที่ 17	แสดงจำนวนร้อยละปัญหาประชาชนไม่ให้ความร่วมมือ	55
ตารางที่ 18	แสดงจำนวนร้อยละปัญหาค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่	55
ตารางที่ 19	แสดงจำนวนร้อยละปัญหาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานอื่นมีส่วนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	56
ตารางที่ 20	แสดงปัญหาอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการควบคุมอาชญากรรม	57
ตารางที่ 21	แสดงปัญหาผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม	57
ตารางที่ 22	แสดงปัญหาอุปกรณ์เครื่องมือมีไม่เพียงพอ	57
ตารางที่ 23	แสดงปัญหาการสนับสนุนเงินงบประมาณจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	59

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 1 แสดงแรงจูงใจให้เกิดอาชญากรรม

หน้า

43

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมได้กลายเป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับต้นๆ ประการหนึ่งของสังคมไทย โดยปัญหานี้มีแนวโน้มที่จะทวีคูณความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่สถานะที่เศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะตกต่ำ และผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในสังคมก็คือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานับตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนได้ทุ่มเทความพยายามอย่างเต็มที่ในการที่จะควบคุมและลดปริมาณและความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรม แต่ผลที่ได้รับกลับมิได้เป็นอย่างที่ต้องการ นั่นคือปัญหาอาชญากรรมกลับเพิ่มจำนวนมากและมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในสถานะเศรษฐกิจและสังคมที่กำลังประสบวิกฤตเช่นนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้พยายามทุ่มเทกำลังและทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อการป้องกันและปราบปราม นอกจากจะยังไม่ลดลง แต่ดูเหมือนว่ากลับจะทวีคูณความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์หนึ่งทางสังคมที่เกิดขึ้น โดยการกระทำของบุคคล และในการกระทำผิดของบุคคลนั้นก็จะต้องได้รับการลงโทษปัญหาอาชญากรรมได้ก่อเกิดผลเสียทั้งของด้านเศรษฐกิจ สังคม ความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนความมั่นคงของชาติ อาชญากรรมในทุกวันนี้สถิติเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของประชากรและการขยายตัวของความเป็นเมือง การประกอบอาชญากรรมแต่ละครั้งจะมีการวางแผนในการกระทำผิดเป็นอย่างดี อาวุธที่จะใช้จะเป็นอาวุธที่ทันสมัย

แนวโน้มและความรุนแรงที่สูงขึ้นของปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยปรากฏชัดเป็นครั้งแรกแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ซึ่งระบุว่า จากสถิติคดีเฉลี่ยรวม 5 ปี คือ พ.ศ. 2540 - 2545 ในประเภทความผิดต่อที่คดีประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ เกิดขึ้นถึง 1326 คดีต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ. 2540 เพิ่มขึ้นเป็น 3650 คดี ต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ. 2542 เพิ่มขึ้นเป็น 6409 คดีต่อประชากรแสนคนในปี พ.ศ. 2544 และเพิ่มขึ้นเป็น 16452 คดี ต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ. 2545¹

¹ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ฉบับที่ 9, ราชกิจจานุเบกษา : กระทรวงมหาดไทย, (กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชิ่ง, 2545), หน้า 31.

อาชญากรรมเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความหวาดผวแก่ประชาชนโดยทั่วไป และนับเป็นปัญหาที่สำคัญ เนื่องจากอาชญากรรมมีแต่ความสูญเสียและไม่เคยให้คุณแก่ฝ่ายใด ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อประเทศ

อาชญากรรมเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความหวาดผวแก่ประชาชนโดยทั่วไป และนับเป็นปัญหาที่สำคัญ เนื่องจากอาชญากรรมมีแต่ความสูญเสียและไม่เคยให้คุณแก่ฝ่ายใด ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อประเทศ

โดยทั่วไปแล้ว การกระทำอาชญากรรมเกือบทุกประเทศ จะมีอัตราสูงในเมืองใหญ่จากข้อมูลและสถิติกองวิจัยและวางแผนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2548 พบว่าจังหวัดเชียงใหม่ มีสถิติคดีอาชญากรรมสูงสุดในภาคเหนือ ซึ่งหลายปีที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบันจังหวัดเชียงใหม่ มีการขยายตัวและความเจริญอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน อันเนื่องมาจากการที่จังหวัดเชียงใหม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นเมืองหลัก หรือเมืองศูนย์กลางของความเจริญในภาคเหนือ ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) เป็นต้นมา ซึ่งมีแนวนโยบายพัฒนาเมืองในด้านต่างๆ ทำให้เมืองเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางของความเจริญและเป็นศูนย์รวมของสถาบันและกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนการเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศอีกด้วย จึงเป็นแรงดึงดูดทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นสาเหตุ ทำให้ประชาชนได้เข้ามาอาศัยประกอบอาชีพอย่างหนาแน่น ซึ่งมีความแออัดของเมืองก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย รวมทั้งปัญหาอาชญากรรม มีผู้กล่าวว่า การเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ ยิ่งพัฒนาเศรษฐกิจไปเพียงใดอาชญากรรมก็ยิ่งเพิ่มขึ้นเพียงนั้น

เทิดศักดิ์ คำอุดม อำเภอแม่วางเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ อยู่ห่างเพียง 30 กม. ก็ได้รับอิทธิพลจากความเจริญดังกล่าวเช่นกัน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้สังคมในอำเภอแม่วางมีความเป็นสังคมเมืองมากขึ้นพฤติกรรมของประชาชนเปลี่ยนไปจากสังคมแบบพื้นบ้านมาเป็นสังคมที่นิยมวัตถุ ถึงแม้จะมีการพัฒนาความก้าวหน้าให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นที่เป็นด้านดีในหลายเรื่อง แต่ผลกระทำที่เป็นด้านลบก็มีมากขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ รวมถึงปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ จากสถิติพบว่าจำนวนคดีต่างๆ ไม่มีแนวโน้มที่จะลดลง โดยในปี พ.ศ. 2548 มีจำนวนคดีอาญารวมทั้งสิ้น 183 คดี โดยมีคดีลักทรัพย์ 30 คดี คดีอาญาทั่วไป 113 คดี คดี พ.ร.บ. ต่างๆ 23 คดี คดียาเสพติด 14 คดี คดีอุกฉกรรจ์ 3 คดี สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ สถิติคดีอาชญากรรม (พ.ศ. 2548) ทั้งนี้อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่นงบประมาณขาดแคลน จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจมีน้อยเกินไป อุปกรณ์ต่างๆ มีไม่เพียงพอ การบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ หรือขาดภาวะผู้นำ เหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทั้งสิ้น²

² เทิดศักดิ์ คำอุดม, “สถิติคดีอาชญากรรม”, วารสารชุมชนมวลชนสัมพันธ์สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง, ปีที่ 3 ฉบับที่ 12 (มกราคม-มีนาคม 2545) : 36.

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นข้าราชการตำรวจ เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการปฏิบัติงาน ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งมีความต้องการที่ศึกษาวิเคราะห์ถึงอุปสรรคต่างๆ ที่ทำให้ผลการปฏิบัติงานไม่ดีขึ้นเท่าที่ควรรวมถึงการจัดทำข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขอุปสรรคดังกล่าว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อภาพลักษณ์ขององค์กร และต่อชีวิตและทรัพย์สินความอยู่ดีมีสุขของประชาชนในพื้นที่อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจอำเภอแม่วางในด้านอาชญากรรม
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่อำเภอแม่วาง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ทำการศึกษาด้านปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

ด้านเนื้อหา	ปัญหาในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
ประชากร	เจ้าหน้าที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง
พื้นที่	อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบปัญหาอุปสรรคของการบริหารงานในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
2. ทราบแนวทางการในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
3. ประชาชนในพื้นที่จะมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความเป็นอยู่ดีเป็นสุขมากขึ้น
4. สามารถนำไปขยายผลกับสถานีตำรวจทั่วประเทศ ที่มีสาเหตุของปัญหาคล้ายคลึงกันได้
5. เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยเป็นแนวทางการวางแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ต้องหา หมายถึง บุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิด แต่ยังไม่ได้ถูกฟ้องต่อศาล
จำเลย หมายถึง บุคคลซึ่งถูกฟ้องยังศาล และได้ข้อกล่าวหาว่าได้กระทำความผิด

ผู้เสียหาย หมายถึง บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการทำผิดฐานใดฐานหนึ่ง

พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้รวมถึงพัสดีเจ้าพนักงานกรมสรรพสามิต กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า พนักงานตรวจคนเข้าเมือง และพนักงานอื่นๆ ในเมื่อทำการกวดขันเกี่ยวกับการจับกุม ปรามปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งคนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปรามปราม

พนักงานอัยการ หมายถึง เจ้าพนักงานผู้ซึ่งมีหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ทั้งนี้จะเป็นข้าราชการในกรมอัยการ หรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจเช่นนั้นก็ได้

ศาล หมายถึง ศาลยุติธรรมหรือผู้พิพากษาซึ่งมีอำนาจทำการอันเกี่ยวกับคดีอาญา

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำที่ละเมิดกฎหมายและจะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

อาชญากรรมพื้นฐาน หมายถึง อาชญากรรมที่เกี่ยวกับกับชีวิต ร่างกาย และเพศและอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์

สถานที่เกิดเหตุ หมายถึง อำเภอที่เกิดเหตุ

จุดเกิดเหตุ หมายถึง ตรงที่เกิดเหตุว่าเป็นที่ใด เป็นการใช้ที่ดินประเภทใด

ปัญหาการป้องกัน หมายถึง สิ่งที่เป็นปัญหาเป็นอุปสรรคในการทำงานของฝ่ายปรามปรามที่ไม่ทำให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์

การป้องกัน หมายถึง การแนวทางที่จะไม่ให้เกิดขึ้น โดยการวางแผนหรือหาแนวทางกำหนดทิศทาง

การปรามปราม หมายถึง การทำให้หมดไปหรือทำให้ไม่มีสิ่งนั้นเกิดขึ้นอีกโดยใช้วิธีการหรือแนวทางต่างๆ ทำให้หมดไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการป้องกันและปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง
ในด้านอาชญากรรมของ ตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้จัดตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตำรวจไทย
- 2.2 ยุทธศาสตร์ตำรวจภูธร ภาค 5
- 2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทางอาชญากรรม
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตำรวจไทย

ในช่วงเวลาหลายทศวรรษที่ผ่านมา นักบริหารงานตำรวจได้ยึดถือหลักในการควบคุมบุคลากร
ที่ว่า ผู้บริหารควบคุมบังคับบัญชาบุคลากรในจำนวนจำกัด เพื่อประสิทธิผลในการบรรลุดูวัตถุประสงค์
และเป้าประสงค์ขององค์การ กล่าวคือ ให้มีช่วงการบังคับบัญชา (Span of Control) ที่แคบในแต่ละ
องค์การต้องมีการกำหนดว่า ผู้บังคับบัญชา 1 คน จะควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาได้กี่คน โดยทั่วไปแล้วใน
ระดับสูงช่วงการควบคุมบังคับบัญชาควรมีจำกัดในระหว่าง 4 ถึง 8 คน ในระดับล่าง ควรควบคุมได้
ประมาณ 8 ถึง 15 คน Hersey¹

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า ตามหลักการนี้ยิ่งสายการบังคับบัญชาสูงขึ้น ผู้ใต้บังคับบัญชาที่จะอยู่
ภายใต้การควบคุมโดยตรง จะมีจำนวนน้อยลง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เกิดองค์การรูปสามเหลี่ยมหรือ
พีระมิดขึ้น หรือ ดังที่แมกเกรเกอร์ เรียกว่า “ทฤษฎี X” ซึ่งเป็นทฤษฎีการจัดองค์การดั้งเดิม (Classical
Theory of Organization) การที่นักทฤษฎี X กำหนดจำนวนผู้ใต้บังคับบัญชาที่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุม
ของผู้บริหารเช่นนี้เพราะว่า นักทฤษฎีกลุ่มนี้มองภาพว่ามนุษย์ทุกรูปทุกนามมีลักษณะดังต่อไปนี้

- มนุษย์มีความเกียจคร้านเป็นพื้นฐาน ไม่ชอบงานและจะหลีกเลี่ยงทุกครั้งที่สามารถทำได้

¹ Hersey, Management of organization and Behavior, (New Jersey: prentice Hall, 1997),
p. 4.

- มนุษย์ถูกกระตุ้น และจูงใจให้ทำงานก็เพราะเงินและสิ่งตอบแทน ดังนั้น มนุษย์จึงทำงาน เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดทางเศรษฐกิจ

- มนุษย์ไร้ความทะเยอทะยาน ชอบให้กำหนดวิธีการปฏิบัติงาน มีความคิดริเริ่มน้อยและ ต้องการความมั่นคงเหนือสิ่งอื่นใด

- เนื่องจากมนุษย์ ไม่มีวินัยในการควบคุมตนเอง มนุษย์จึงจะต้องถูกบังคับและกำหนดงานให้ ทำเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร จากฐานคติมูลฐานเกี่ยวกับมนุษย์ดังกล่าวจึงทำให้นักทฤษฎี X กำหนดเงื่อนไข และให้ผู้บริหารควบคุมบังคับบัญชาบุคลากรของตนอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพในการทำงานขององค์กรนั้น เฟเดอริก เทเลอร์ ได้เคยดำเนินการคำนวณ ความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติมนุษย์ได้ทั้งหมด แต่ทฤษฎีจำเป็นต้องสร้างเงื่อนไขฐานสมมุติ เพื่อใช้ในการ ศึกษาสิ่งที่สลับซับซ้อน เช่น มนุษย์และองค์การให้มีลักษณะง่ายขึ้น โดยการเพ่งพิจารณาไปในแต่ ละมุมมองอย่างน้อยที่สุด นักวิชาการก็สามารถจัดแบ่งมนุษย์ตามฐานคติเบื้องต้นออกเป็น 32 กลุ่ม ใหญ่ๆ ตามหลักทฤษฎีองค์การทั้งสามดังกล่าวคือ

กลุ่มที่หนึ่ง พวกเกียจคร้าน ปกครองตนเองไม่ได้ ขาดความรับผิดชอบตามหลักทฤษฎี X

กลุ่มที่สอง พวกปานกลาง ปกครองตนเองได้บ้าง ไม่ได้บ้าง มีความรับผิดชอบบ้าง ไม่มีบ้าง ขยันบ้าง เกียจคร้านบ้าง ตามหลักทฤษฎี X+Y

กลุ่มที่สาม พวกขยัน ปกครองตนเองได้เสมอ มีความรับผิดชอบสูง ตามหลักบูรณาการทฤษฎี Y (บางคนเรียกว่าทฤษฎี Y+) Michener²

จากลักษณะของการแจกแจงความกระจายปกติ สมมุติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับองค์การทั่วไป สรุป ได้ว่า มนุษย์ส่วนใหญ่จัดอยู่ในเกณฑ์กลุ่มที่ 2 คือประมาณร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมดในองค์การ ส่วนกลุ่มที่ 1 และที่ 3 ประมาณว่ามีจำนวนรวมกลุ่มร้อยละ 25 ของประชากร Koont zH. And O'Donnell³

แต่องค์กรไม่ได้มีบุคลากรเพียงประเภทเดียว ดังนั้นเทคนิคการควบคุมบังคับบัญชาไม่ควร จำกัดเฉพาะรูปแบบเดียว แต่ควรมีอย่างน้อย 3 ประเภท เพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติมนุษย์ กล่าวคือ

เทคนิคที่ 1 แบบเด็ดขาด (autocratic approach) ในการควบคุมแบบนี้ ผู้บริหารรวบรวมอำนาจ ในการริเริ่มวินิจฉัยสั่งการ อำนาจการและกำกับดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา สิ่งที่เป็นในการควบคุมบังคับ บัญชาแบบนี้คือ ความเชื่อฟัง และการปฏิบัติตามคำสั่งโดยเคร่งครัด ผู้บริหารพยายามจำกัดขอบเขต

² Michener, the Reinforcement of Social Behavior, (Boston : Houghton Miffling, 1971), p.321.

³ Koonth H And O'Donnell, principles of Management. (NEW YORK : MC Graw-Hill, 1968), p.242.

การใช้ดุลยพินิจและความคิดริเริ่มของบุคลากรให้เหลือน้อยที่สุด ฉะนั้นผู้บริหารจึงมุ่งเร่งรัดกำกับดูแลบุคลากรอย่างใกล้ชิด เพื่อจัดการปฏิบัติอันเบี่ยงเบนไปจากคำสั่งโดยเฉียบขาด

เทคนิคที่ 2 แบบมีส่วนร่วม (participative approach) ในการควบคุมแบบนี้ ผู้บริหารกระจายอำนาจในการริเริ่มวินิจฉัยสั่งการ อำนาจการ และกำกับดูแลให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้มี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นรวมทั้งชี้แจงอุปสรรคขัดข้องในการปฏิบัติงานตามสมควร การเปิดโอกาสสำหรับบุคลากรเช่นนี้ ผู้บริหารกระทำอย่างจริงจังและจริงใจ รวมทั้งพยายามนำข้อเสนอแนะที่ถูกต้องเหมาะสมไปไตร่ตรองพิจารณากำหนดนโยบาย แนวทางปฏิบัติและวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีความรับผิดชอบต่องานและรู้จักควบคุมตนเอง โดยมีผู้บริหารดูแลอยู่ห่าง ๆ บุคลากรได้รับโอกาสสำหรับการใช้ดุลยพินิจและความคิดริเริ่มในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนการวินิจฉัยสั่งการในเรื่องสำคัญ ๆ ยังอยู่ในความรับผิดชอบของผู้บริหาร

เทคนิคที่ 3 แบบตามสบาย (free-rein approach) ในกรณีนี้ ผู้บริหารมอบอำนาจในการริเริ่มวินิจฉัยสั่งการ อำนาจการและดำเนินการให้กับผู้ได้บังคับบัญชาเกือบจะโดยสมบูรณ์ ผู้บริหารมุ่งหวังที่จะให้บุคลากรรับผิดชอบต่องานและควบคุมตนเองอย่างเต็มที่ กล่าวคือการควบคุมบังคับบัญชาในลักษณะนี้ อาศัยผลงานของบุคลากรเป็นหลัก โดยผู้บังคับบัญชาอาจเพียงตรวจเยี่ยมเป็นครั้งคราวเพื่อสนับสนุนหรือประสานการปฏิบัติถ้าจำเป็น บุคลากรจึงได้รับโอกาสในการใช้ดุลยพินิจและความคิดริเริ่มอย่างเต็มที่ เทคนิคที่ 3 นี้มุ่งส่งเสริมวินัยในตนเองของบุคลากร ฉะนั้น การที่องค์กรจะบรรลุถึงวัตถุประสงค์และตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้บุคลากรที่ได้รับการควบคุมในลักษณะนี้จะต้องมีคุณภาพสูงมาก

ในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า นักบริหารงานตำรวจไทยมุ่งเน้นเฉพาะเทคนิคแบบที่ 1 ในการควบคุมบังคับบัญชาบุคลากรทุกระดับชั้นจนทำให้ “การตั้งกรรมการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัย” กลายเป็นประกาศิตที่หยุดยั้งความคิดสร้างสรรค์ การดำริริเริ่ม การพัฒนางานตำรวจ ทั้งนี้เนื่องจากการที่บุคลากรผู้ใดริเริ่มหรือพัฒนาในเรื่องใดขึ้นมา ก็เท่ากับเพิ่มงานและภาระให้กับตนเอง โดยขาดการสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บังคับบัญชา ซึ่งนอกจากบุคลากรผู้นั้นจะ ไม่ได้รางวัลอันพึง ได้แล้ว ยังต้องเสี่ยงต่อการพลาดพลั้งที่อาจเกิดขึ้น ครั้นเมื่อเกิดพลาดพลั้ง การลงโทษทัณฑ์ทางวินัยมักเป็นสิ่งที่แน่นอนและยึดเยื่อ ความไม่สมดุลระหว่างการให้รางวัล การลงทัณฑ์ซึ่งประจักษ์ชัดในกรมตำรวจเช่นที่กล่าวนี้ก่อเกิดผลในทางทำลายทัศนคติ และพฤติกรรมด้านสร้างสรรค์ของบุคลากรทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งกีดร่อนประสิทธิภาพและประสิทธิภาพงานตำรวจให้ลดน้อยถอยลงทุกขณะ ด้วยเหตุนี้ การยึดมั่นในเทคนิคควบคุมบังคับบัญชาแบบใดแบบหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงลักษณะธรรมชาติมนุษย์แต่ละคน ซึ่งสามารถกระทำได้ในขอบเขตของการบริหารงานภายใต้สภาวะการณ์ปกติ ย่อมหมายถึงการฝืดฝักตัวอุปมาอุปมัย ดังเช่น การที่ฝ่ามือแกงขนาดเล็ก ปิดฝ่ามือแกงที่เล็กใหญ่ต่างกันไม่ได้

ฉันทิ การ ใช้เทคนิคควบคุมบังคับบัญชาที่ไม่เหมาะสมกับลักษณะของคนที่ยอมก่อให้เกิดปัญหา ตามมาฉันทิ จากส่วนหนึ่งของผลการวิจัยสำรวจความพึงพอใจในงานของตำรวจชั้นประทวน จำนวน 504 นาย ในสถานีตำรวจนครบาล 38 แห่ง ทั้งกรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2521 พบว่าสิ่งน่า ห่วงคือ บุคลากรตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น มักมีความพอใจต่อระบบและลักษณะงานตำรวจ น้อยลงข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความสัมพันธ์เชิงปฏิเสธกับความพึงพอใจในงานตำรวจ ทั้งนี้อาจ สืบเนื่องจากสาเหตุหลายประการ แต่ที่น่าจะเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งก็คือ บุคลากรตำรวจ ชั้นประทวนไม่ว่าจะมีพื้นความรู้ระดับใดมักถูกควบคุมบังคับบัญชา โดยเทคนิคแบบเด็ดขาดเพียง แบบเดียว ดังนั้น การที่กรมตำรวจมีนโยบายเพิ่มระดับความรู้ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนจาก ประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จนกระทั่งถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยไม่ปรับวิธีการควบคุม บังคับบัญชาตามไปด้วย ย่อมก่อให้เกิดผลเสียต่อการลงทุนด้านการศึกษา ยิ่งไปกว่านั้นในปัจจุบัน ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนจำนวนไม่น้อย โดยเฉพาะในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 และหน่วยขึ้นตรงต่อกรมตำรวจกำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาจาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช รวมทั้ง มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชน ถึงแม้กระนั้น นักบริหารงานตำรวจก็ยังคงปฏิบัติต่อบุคคล เหล่านี้เสมือน“ไอ้เฒ่าป.4” สมัยเมื่อหลายสิบปีมาแล้ว นักวิชาการตำรวจชาวอเมริกันมีความเห็นว่า เทคนิคการควบคุมบังคับบัญชาแบบเด็ดขาดก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายสำหรับบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและความรับผิดชอบสูง

Jacobs อย่างไรก็ดี ไม่ได้หมายความว่าเทคนิคแบบที่ 1 ไม่ควรนำมาใช้ ในทางตรงกันข้าม ความหมายที่แท้จริงก็คือ คงเทคนิคแบบที่ 1 ไว้สำหรับบุคลากรประเภทแรก ซึ่งประมาณว่ามีจำนวน ราวร้อยละ 25 ของบุคลากรตำรวจทั้งหมด ในขณะที่เดียวกัน ควรนำเทคนิคแบบที่ 2 และ 3 มาประยุกต์ใช้ ด้วย เพราะในกรมตำรวจก็คล้ายกับหน่วยราชการอื่น ๆ ย่อมมีบุคลากรหลายประเภทปะปนกันอยู่ โดยเฉพาะบุคลากรประเภทที่ 2 และ 3 อาจมีจำนวนถึงร้อยละ 75 ของกำลังตำรวจทั้งหมด ด้วยเหตุนี้การ เป็นนักบริหารงานตำรวจที่มีคุณภาพย่อมไม่ใช่เรื่องง่าย ฉะนั้นข้อสังเกตที่น่าสนใจก็คือ⁴

- ตราบไคที่ผู้บริหารยังไม่ทราบภูมิหลังของบุคลากรทุกคนในหน่วย
- ตราบไคที่ผู้บริหารยังไม่ทราบความถนัดและขีดความสามารถของบุคลากรแต่ละคน
- ตราบไคที่ผู้บริหารยังไม่ทราบสภาวะจิต ความรับผิดชอบในงาน รวมทั้งระดับการควบคุม

ตนเองของบุคลากรแต่ละคน

⁴ Jacobs, *The Death and Life of Great Amarian Cities*. (New York : Random House 1973), p.129.

Fiedler ได้ทำการวิจัยศึกษาเรื่องปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมปฏิบัติตามนโยบาย (Major Factor Affecting Policy Compliance) ของผู้ปฏิบัติตามนโยบายนั้น ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 6 ประการ คือ⁵

- 1) การสื่อความ/ความหมาย (Communication System)
- 2) ประมาณและคุณภาพของทรัพยากร (Resources)
- 3) ตัวนโยบาย (Policy) ประกอบด้วย
 - วัตถุประสงค์ของนโยบาย เช่น การไม่เห็นด้วยหรือการจัดลำดับความสำคัญไว้ต่ำ
 - ไม่เชื่อว่านโยบายแก้ไขปัญหาได้
- 4) วิธีปฏิบัติ (Action Methods) ประกอบด้วย
 - ไม่เชื่อว่าจะสามารถนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์
 - ผิดศีลธรรมและจริยธรรม
- 5) ขัดผลประโยชน์ (Conflict of interest)
- 6) อำนาจชอบธรรมของผู้กำหนดนโยบายและหน่วยกำหนดนโยบาย (Authority)

อดิศักดิ์ ตวงวุฒิกุล ได้จัดสัมมนาในหัวข้อ “บริหารงานภาครัฐอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ” โดยสรุปผลการสัมมนาว่า การที่หน่วยงานภาครัฐจะบริหารให้มีประสิทธิภาพได้นั้น จะต้องเน้นทั้งผลงานความประหยัด สามารถตรวจสอบได้ ประเมินผลได้และก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ทั้งผู้ปฏิบัติและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นหลักการของการบริหารงานแบบ “ธรรมาภิบาล” และได้สรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้⁶

- 1) Efficiency & Economic การบริหารงานจะต้องยึดหลักความมีประสิทธิภาพและมุ่งเน้นความประหยัด
- 2) Effectiveness การบริหารงานที่ดีจะต้องบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
- 3) Social Equity ยึดหลักความเสมอภาคของบุคคล
- 4) Productivity ต้องบริหารงานเพื่อสร้างงานให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

⁵ Fiedler, Adonees in Experimental Social psychology, Major Factor Affecting Policy Compliance (Vol-1-NEW YORK), Academic Press 1967, p.241.

⁶ อดิศักดิ์ ตวงวุฒิกุล “บริหารภาครัฐอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ”, กลุ่มบริหารงานมาตรฐานการศึกษา, ปีที่ 27 ฉบับที่ 9 (กรกฎาคม 2548) : 15.

- 5) Public Interest การปฏิบัติงานต้องยึดประโยชน์ต่อชุมชนสังคมเป็นที่ตั้ง
- 6) Democratic Morality ต้องมีความเป็นประชาธิปไตย
- 7) Participation ต้องบริหารงานให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมด้วยเสมอ
- 8) Virtue ต้องบริหารงานด้วยจิตใจที่คั่งงาม ด้วยความเป็นสุขในการทำงานที่สอดคล้องกับ

กฎระเบียบ

- 9) Secret สิ่งที่เป็นความลับจะต้องรักษาความลับเหล่านั้น
- 10) Responsibility เมื่อปฏิบัติงานใด ๆ จะต้องรับผิดชอบในงานนั้น ๆ
- 11) Accountability งานที่ทำต้องมีโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้อย่างเปิดเผย
- 12) Commitment ต้องบริหารงานตามที่ไต่ทำสัญญาไว้หรือตามข้อตกลง
- 13) Responsiveness ต้องตอบสนองความต้องการของสังคม
- 14) Devotion ต้องอุทิศตนเพื่อการทำงานอย่างจริงจัง
- 15) Hard Worker ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น
- 16) Secular Rationality ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างมีเหตุมีผล
- 17) Equalitarianism ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเท่าเทียมกันของบุคคลทุกชนชั้นในสังคม
- 18) Rule and Law ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบหรือกฎหมายที่ได้กำหนดไว้
- 19) Innovation ต้องหาแนวทางใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ
- 20) Universalistic norms มั่นค้ำกว่าศึกษาแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพจาก

แหล่งอื่นๆ

2.2 ยุทธศาสตร์ตำรวจภูธรภาค 5

วันชัย ยิ้มแย้ม การปฏิบัติหน้าที่ราชการของตำรวจในยุคปัจจุบัน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในสังคม เป็นความสำคัญของภารกิจอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตำรวจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม ดังที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดนโยบายเร่งด่วน ให้ตำรวจทุกหน่วยงานปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายตามหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยยึดถือประสิทธิภาพต่อประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพและเกิด ความคุ้มค่า⁷

ตำรวจภูธรภาค 5 ได้ตระหนักถึงเป้าประสงค์หลักในการควบคุม อาชญากรรมของหน่วยงาน จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy) ให้มีลักษณะมุ่งสู่โครงสร้างระบบบริหารแบบเปิดมากขึ้นทุกขณะ

⁷วันชัยยิ้มแย้ม “ยุทธศาสตร์ตำรวจภูธรภาค 5”, พัฒนาระบบนวัตกรรมสู่ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 5, ปีที่ 9 ฉบับที่ 5 (พฤษภาคม 2548) : 4-15.

เพื่อให้เป็นหน่วยงานหลักในการบังคับใช้กฎหมาย ที่มีความเป็นมืออาชีพ (Professional) และมีการบริหารจัดการที่ดี (Good Government) เป็นที่เชื่อถือศรัทธาและเป็นที่ยิ่งของประชาชนอย่างแท้จริง

ในส่วนของ การพัฒนาตำรวจภูธรภาค 5 ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน อันประกอบไปด้วย จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน พะเยา และแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เพื่อให้หน่วยงานมีการบริหารจัดการที่ดีนั้น ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจในการบริหารงาน ยุทธศาสตร์ใช้หลักธรรมาภิบาลในการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม และยุทธศาสตร์การใช้หลักการตรวจสอบที่เข้มข้นและโปร่งใส สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ตำรวจภาค 5 ในการบริหารงาน เพื่อให้ผลการปฏิบัติงานบังเกิดผลสัมฤทธิ์ตามยุทธศาสตร์กำหนดไว้ นั้นตำรวจภูธรภาค 5 ได้คำนึงถึงลักษณะของการบริหารงานที่ต้องเปลี่ยนไป จึงได้กำหนดให้มีการจัดองค์กร โดยยึดถือภารกิจเป็นพื้นฐาน (Agenda based) มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม ลดความเป็นทางการ (Formality) ลง โดยใช้ผลสำเร็จของงานเป็นหลัก แต่ยังคงซึ่งความโปร่งใส (Transparency) ยึดหลักกฎหมาย แต่หลีกเลี่ยงการตีความที่ก่อให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และในประการที่สำคัญ ยังคงมีการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานให้กับหน่วยปฏิบัติระดับสถานีตำรวจภูธรทั้ง 152 แห่ง มากยิ่งขึ้น แม้ว่าที่ผ่านมาตำรวจภูธรภาค 5 จะเป็นหน่วยงานปฏิบัติต้นแบบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีการพัฒนาองค์กร โดยการนำระบบเทคโนโลยี เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้ตำรวจทุกนายมีสมรรถนะในการทำงาน มีลักษณะของผู้ปฏิบัติงานที่ทรงภูมิปัญญา (Knowledge worker) นั้นเอง

ตำรวจภูธรภาค 5 ได้ดำเนินการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้กับข้าราชการตำรวจทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับผู้บังคับการตำรวจ ซึ่งเป็นผู้มีชั้นยศพลตำรวจตรี อันถือได้ว่าเป็นผู้บริหารระดับสูง ต้องมีมุมมองในการบริหารงานแบบมองจากมุมสูงอย่างมีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Bird eyes view) เรียนรู้ที่จะนำเอาเทคโนโลยีระดับสูง อาทิ การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ GIS (Geographic Information System) สำหรับเป็นเครื่องมือในการบริหารงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลในอดีตและปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การพยากรณ์ (Predict) และแก้ไขปัญหาในอนาคตได้อย่างบังเกิดประสิทธิภาพ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วแต่ต้นว่า ตำรวจภูธรภาค 5 ได้ตระหนักถึงความต้องการ และการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพให้กับข้าราชการตำรวจจึงพึงกระทำโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (Public Policy) การบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการตำรวจได้ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm) ในขั้นตอนของกระบวนการคิด การปฏิบัติและการพิจารณาเสียใหม่เพื่อนำไปสู่ “การคิดใหม่ ทำใหม่ และมองใหม่” นั้นเอง อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างวิสัยทัศน์ (vision) ให้กว้างไกล สามารถจัดการปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

และมีประสิทธิภาพตามแนวทางแห่งพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

โครงการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้บริหารตามยุทธศาสตร์ตำรวจภูธรภาค 5 นับเป็นโครงการสำคัญโครงการหนึ่งที่ได้ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมไปแล้วเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2548 ที่ผ่าน มาโดยตำรวจภูธรภาค 5 ได้รับเกียรติอย่างสูงจากรองนายกรัฐมนตรี (ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม) ในการเดินทางมาเป็นวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ในการบรรยายพิเศษทางวิชาการเรื่อง “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่” ณ โรงแรมโลตัสปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่ โดยมี ข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรภาค 5 ตลอดจนข้าราชการตำรวจหน่วยอื่นที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 5 เข้าร่วมฟังโดยพร้อมเพรียงกัน อีกทั้งยังมีการถ่ายทอดสดแพร่ภาพ และเสียงไปทั่วประเทศ โดยการบูรณาการในการทำงานร่วมกันกับกรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรีทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11

สำหรับสาระสำคัญของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ ตามที่รองนายกรัฐมนตรี (ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม) ได้กรุณาให้ความรู้ นั้น ตำรวจภูธร ภาค 5 ได้สรุป เป็นข้อตั้งการเชิงนโยบาย เพื่อให้ตำรวจทุกนายทุกระดับชั้น ได้ยึดถือเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ราชการโดยเคร่งครัด⁸ ดังนี้

...รัฐบาลได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากร (Capacity building) โดยจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง วิธีการปฏิบัติราชการของข้าราชการแบบใหม่หรือสมัยใหม่ นั้น ข้าราชการไม่ควรรอให้ประชาชนเข้ามาหา แต่ต้องออกไปหาประชาชน นำการบริการไปสู่ ประชาชน สิ่งใดที่เป็นการลดขั้นตอนการปฏิบัติ ลดระยะเวลาในการดำเนินการ ลดภาระการใช้จ่ายเงิน เกิดการประหยัดคุ้มค่าแล้ว จะต้องรีบดำเนินการโดยทันที ข้าราชการสมัยใหม่จะต้องปรับเปลี่ยน กระบวนทัศน์ ทัศนคติ นิยม และวิธีการทำงานใหม่ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล หรือ Good Governance ซึ่งระบบราชการสมัยใหม่ ต้องประกอบไปด้วยหลัก 6 ประการ กล่าวคือ มีความทันสมัย มีความรวดเร็ว มีความเที่ยงธรรม มีความโปร่งใส มีความชอบด้วยกฎหมาย และต้องมีการประเมินผล...

อีกทั้งจากการที่ ตำรวจภูธรภาค 5 เป็นหน่วยงานหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการ บังคับใช้กฎหมาย ประกอบกับตามหลักความชอบด้วยกฎหมาย (Principle of legality) ซึ่งเป็น องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของหลักธรรมาภิบาล ดังนั้น จึงได้ให้ความสำคัญต่อการอำนวย ความยุติธรรม และการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรมและเสมอภาค เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่เกี่ยวกับการจับ การค้น การขัง การปล่อย

⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 57.

ชั่วคราว การสอบสวนและการพิจารณาคดี ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2547 และใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม 2547 ก็ได้จัดให้มีการบรรยายพิเศษทางวิชาการเรื่อง “แนวทางการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาที่เกี่ยวกับการจับ การค้น การขัง การปล่อยชั่วคราว การสอบสวน และ การพิจารณาคดี” โดยได้รับเกียรติจาก พลตำรวจตรี ชัชวาลย์ สุขสมจิตร รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการตำรวจได้มีความรู้ความเข้าใจถึงหลักการและเหตุผลในการบัญญัติกฎหมาย ตลอดจนเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ประสงค์จะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล เพื่อให้การเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และยังสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมั่นใจอย่างรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม อีกทั้งยังเป็นการเสริมการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทางหนึ่งด้วย

นอกจากนี้แล้ว การรับฟังความต้องการของชุมชนและประชาชน ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ตำรวจภูธรภาค 5 ได้ให้ความสำคัญต่อการนำข้อมูลมาประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์ เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน ในการเข้ามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของตำรวจป้องกันความผิดพลาดในการปฏิบัติงานป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันจากการปฏิบัติหน้าที่ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานในการป้องกันอาชญากรรม การใช้หลักวิชาการในการวิเคราะห์อาชญากรรมให้ประชาชนได้รับทราบ มีการณรงค์ให้ทุกภาคมีส่วนร่วมเป็นพลังแผ่นดิน ตลอดจนการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการจัดระเบียบสังคมเพื่อควบคุมความประพฤติของเด็กและเยาวชน อันเป็นการส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความมั่นคง โดยให้ครอบครัวและครอบครัวสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการรักษา ความมั่นคง ด้านการจราจรและการบริการ สังคม และในประการสำคัญคือ การปรับบทบาทให้บุคลากรในหน่วยงานมีความเข้าใจ และปฏิบัติงานในบทบาทของตำรวจยุคใหม่⁹

จากที่ได้กล่าวมาเป็นเพียงบางส่วนของ โครงการและแผนงาน ตามยุทธศาสตร์ตำรวจภูธรภาค 5 ที่ได้นำเสนอเพื่อเป็นตัวอย่างของการพัฒนาหน่วยงานให้มีการบริหารจัดการที่ดี และมีลักษณะมุ่งสู่โครงสร้างระบบบริหารแบบเปิดเท่านั้น ปัจจุบันหน่วยงานตำรวจภูธรภาค 5 ยังคงมีการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องในทุกมิติ ทุกภาคส่วนอย่างพร้อมเพรียงกันในทุกภาคทั้งนี้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ และยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างให้บุคลากรของหน่วยงานเป็นผู้มีสมรรถนะ เปี่ยมด้วยศักยภาพที่อาจจะเข้าร่วมบูรณาการกับบุคลากรของหน่วยงานอื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุปณิธาน

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 58.

หลักในการควบคุมอาชญากรรม และเหนือสิ่งอื่นใดคือ คุณประโยชน์ อย่างคุณูปการที่ประชาชนในสังคมจะได้รับจากการให้บริการของข้าราชการตำรวจภูธรภาค 5 ทุกนาย ดังปรัชญาในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่ว่า “ปกป้อง ค้ำภัย ด้วยใจทะนง”

การอำนวยความสะดวกธรรมชาติธรรมทางอาญา¹⁰

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
<p>1. จัดพนักงานสอบสวนให้เพียงพอเหมาะสมและพร้อมบริการ</p>	<p>1.1 ทุก สภ.๑ ต้องจัดให้มี พงส.ให้เพียงพอและเหมาะสมอย่างน้อย สภ.๑ ไม่ต่ำกว่า 3 นาย ตามสัดส่วน แห่งอัตราการรับแจ้งเหตุหรือจำนวนคดี หากมีไม่เพียงพอ และเหมาะสมให้ร้องขอต่อ ภ.จว.๑ เพื่อพิจารณาปรับเปลี่ยนกำลังพล</p> <p>1.2 สภ.๑ ใดที่มี พงส.เพียงพอและเหมาะสม ถึงระดับผู้ชำนาญการและหรือผู้ชำนาญการพิเศษ อาจพิจารณาจัด พงส. เวิร์นลักษณะกลุ่มอย่างน้อย 3 คน โดยมี พงส.อาวุโสเป็นหัวหน้าทีมรับแจ้งความและบริการเป็นทีม</p> <p>1.3 ทุก สภ.๑ ต้องจัดทีมสนับสนุน พงส. อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเวรสืบสวน 1 นาย, ผู้ช่วย พงส. 1 นาย, พลขับ 1 นาย เข้าร่วมร่วมกับ พงส.ตลอดเวลา</p> <p>1.4 พิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีวุฒิปริญญาทางกฎหมาย และมีความเหมาะสมกับงานด้านการอำนวยความสะดวกธรรมชาติธรรมเป็นผู้ช่วย พงส.ประจำตัว พงส. แต่ละรายตามความเหมาะสม</p>
<p>2. พัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมของพนักงานสอบสวน</p>	<p>2.1 ทุก สภ.๑ ต้องจัดให้มีผู้เก็บกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งและแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับงานสอบสวนไว้อย่างเป็นระบบ หากมีสถานที่เพียงพอให้จัดเป็นห้องสมุดของ สภ.๑</p> <p>2.2 ประเมินผลและจัดอันดับของ พงส.จากความเห็นผู้บังคับบัญชา ได้แก่ หน.สอบสวน และ หน.พนักงานสอบสวน โดยให้ผ่านการเห็นชอบของที่ประชุม กต.ตร.สภ. เพื่อกระตุ้นให้ พงส. แข่งขันในการปฏิบัติหน้าที่โดยให้มีการประเมินผลและจัดอันดับของ พงส. อย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง</p>

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 59-63.

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
	<p>2.3 ทุก ๆ สก.๑ ทำการสำรวจข้อมูลของสำนักงานการสอบสวนที่ส่งอัยการย้อนหลัง 3 ปี แล้วนำผลสถิติของอัยการมาเปรียบเทียบกับความเห็นของพนักงานสอบสวนว่า มีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยให้เป็นหน้าที่ของ รอง ผกก. (สส.) หรือ หัวหน้างานสอบสวนแล้วแต่กรณี</p> <p>หากผลสถิติของพนักงานอัยการ ไม่สอดคล้องกับความเห็นของพนักงานสอบสวนเกินร้อยละ 10 ให้ สก.๑ ตั้งคณะกรรมการเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาและกำหนดแนวทาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานให้เกิดความรัดกุมมากยิ่งขึ้น</p> <p>จัดให้มีการสัมมนาพนักงานสอบสวนอย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง เพื่อรับทราบปัญหา อุปสรรคในการรวบรวมพยานหลักฐานในการสอบสวน เพื่อนำมาปรับปรุงการสอบสวนให้มีประสิทธิภาพต่อไป</p>
<p>3. นำวิทยาการตำรวจและเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ในการสืบสวน</p>	<p>3.1 รวบรวมกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับงานสืบสวน ไว้ในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของ สก.๑ ในลักษณะของห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้มีระบบดัชนีการเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยให้ศูนย์ E-cop เป็นหน่วยหลักในการพัฒนาระบบ</p> <p>3.2 จัดให้มีการนำวิทยาการตำรวจและเทคโนโลยีสมัยใหม่ตามความเหมาะสมมาใช้ปฏิบัติ เพื่อให้การสืบสวนสอบสวนบังเกิดประสิทธิภาพสูงสุด</p>
<p>4. พนักงานสอบสวนตรวจสอบเร่งการผสมผสานจัดทำกรสืบสวน</p>	<p>4.1 ให้ หน.พนักงานสอบสวน และ หน.งานสอบสวนตรวจสอบเร่งรัดการทำสำนวนของ พงส. อย่างสม่ำเสมอ โดยถือปฏิบัติตามคำสั่ง ตร.ที่ 960/2537 ลง 10 ส.ค. 2537</p> <p>4.2 พงส. ทุกคนย เสนอตรวจสำนวนภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่วันเวลาที่รับคดี</p>

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
	<p>4.3 เมื่อครบกำหนดการทำสำนวน แต่การสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น ให้มีการขออนุมัติขยายเวลาทุกคดี โดยไม่เป็นการขัดแย้งกับระเบียบกฎหมาย</p> <p>4.4 หน.พนักงานสอบสวน ควบคุมตรวจสอบ และลงลายมือชื่อในสมุดรายงานประจำวันให้ถูกต้องครบถ้วน</p> <p>4.5 จัดเก็บสมุดรายงานประจำวันไว้อย่างเป็นระบบ สามารถตรวจสอบได้ง่าย โดยเก็บไว้ในห้อง หรือ ตู้ที่จัดทำไว้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดเลขลำดับ ปจว. - รวมไว้เป็นมัดๆ และมีสมุดคุมการยืม <p>4.6 จัดทำสมุดสถิติการประกัน โดย หน.พนักงานสอบสวน ต้องเร่งติดตามทุกคดี ตรวจสอบบัญชีเงินค้ำ กระทำอย่าง ต่อเนื่องอย่างน้อยทุก 1 เดือน</p> <p>4.7 กวดขันการคืน หรือการจำหน่ายของกลาง การคืนรถในคดีอุบัติเหตุและการตรวจสอบ และคืนรถต้องสงสัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการตรวจสอบขยายผลเพื่อพบการกระทำผิด - มีการตรวจสอบของกลาง - ตรวจสอบการคืนและจำหน่าย <p>โดยให้มีการจำหน่ายตามระเบียบ ตามหนังสือสั่งการของ ภ.5 ที่ 0016 (บป.2)/127 ลง 19 เม.ย. 2548</p>
<p>5. ปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสอบสวนให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น</p>	<p>5.1 เร่งรัดการเปลี่ยนหมายจับจากตำรวจเป็นของศาล โดยให้ดำเนินการอย่างน้อยเดือนละ 10 ของหมายจับที่ค้างอยู่ (ควรดำเนินการให้เสร็จสิ้น ภายใน ปี 2548)</p> <p>5.2 เร่งรัดการปฏิบัติให้ พงส. ดำเนินการตามรูปแบบการทำสำนวนการสอบสวน ตามคำสั่ง ตร.ที่ 753/2541 เรื่อง วิธีปฏิบัติการทำสำนวนการสอบสวน ลง 28 พ.ศ. 2541 และหนังสือ ตร. ที่ 00046/1378 เรื่องแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.อาญา ฉบับที่ 22 พ.ศ. 2547 ลง 9 มี.ค. 2548 เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและ ป.วิ.อาญา ฉบับที่แก้ไขใน ปัจจุบัน</p>

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
<p>6. กำกับดูแลอำนาจความสะอาดด้าน การสอบสวนอย่างเต็มที่</p>	<p>6.1 แจกความคืบหน้า ผลการสอบสวนให้ผู้เสียหายทราบทุก ระยะอย่างน้อยไม่เกิน 1 เดือน โดยมีวิธีการ คือ แจกทาง โทรศัพท์, โทรสาร, อีเมล, ไปรษณียบัตร หรือให้ตำรวจไปแจ้ง ด้วยตัวเอง ซึ่งอาจเป็น พงศ. ผู้รับผิดชอบหรือสายตรวจมีสมุด คุมการแจ้งไว้เป็นระบบประเมินผลความพึงพอใจของผู้รับ แจ้ง และรับข้อมูลย้อนกลับนำมาเป็น ประโยชน์ต่อการ สืบสวนสอบสวนต่อไป</p> <p>6.2 เน้นให้มีการปล่อยตัวชั่วคราวโดยกระทำด้วยความรวดเร็ว ทุกคดีโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย ข้อบังคับ คำสั่ง หรือระเบียบที่ เกี่ยวข้อง</p> <p>6.3 จัดทำคำสั่ง และติดประกาศกำหนดลำดับอาวุโส ผู้มีอำนาจ ปล่อยตัวชั่วคราวครบทุกตำแหน่งเป็นปัจจุบัน ให้ประชาชน ทราบอย่างชัดเจน</p>
<p>7. ปรับปรุงระบบการควบคุมสำนวน การสอบสวนทั้งคดีที่ยังไม่เสร็จสิ้น และคดีที่เสร็จสิ้นแล้ว</p>	<p>7.1 หน.งานสอบสวน ตรวจสอบการลงรายงานในสมุดสถิติ คดีอาญาประจำ สภ.ฯ ให้เกิดความถูกต้องครบถ้วน อย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง โดยลงชื่อกำกับ การตรวจสอบด้วย และ หน. พนักงานสอบสวน ตรวจสอบอย่างน้อย 2 เดือนต่อครั้ง</p> <p>7.2 หน. งานสอบสวน ควบคุมการจำหน่ายสำนวนการสอบสวน ด้วยตนเอง โดยมีสมุดสถิติคดีและสมุด สารบบควบคุมอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยลงชื่อกำกับ การ ตรวจสอบด้วย และ หน.พนักงานสอบสวน ตรวจสอบ อย่าง น้อย 2 เดือนต่อครั้ง</p> <p>7.3 จัดห้อง หรือตู้เก็บสำเนาสำนวนการสอบสวนที่สอบสวน เสร็จแล้วไว้อย่างเป็นระบบ ตรวจสอบได้ตลอดเวลา มีดัชนี ตัวเลขกำกับลำดับครบถ้วน มีสมุดคุม รวมทั้งสำนวนงคการ สอบสวนผู้ต้องหาหนีประกัน หรือมีการแจ้งข้อหาแล้วแต่ส่ง อัยการไม่ได้ สำนวนผู้ต้องหาอายุขังที่ยังส่งอัยการไม่ได้ และ สำนวนที่อัยการส่งคืน ซึ่งอาจมีการจับกุมผู้ต้องหาได้ภายหลัง มีการจัดทำสารบบควบคุม ไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์</p>

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
	<p>7.4 จัดทำสมุดควบคุมหมายเลขเรียกพยานแต่ละประเภทไว้อย่างเป็นระบบและสรุปไว้เป็นรายเดือน แยกเป็นประเภทของหมายเลข พงส. / ศาล / ท้องที่อื่น</p> <p>7.5 จัดทำสมุดควบคุมคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของอัยการ โดยให้ผู้รับผิดชอบการสอบสวนเร่งรัดให้ส่งตามกำหนด พร้อมสรุปข้อมูลไว้เป็นรายเดือนและตรวจสอบอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง พร้อมลงชื่อกำกับตรวจสอบด้วย</p>
<p>8. ให้การช่วยเหลือคุ้มครอง ผู้เสียหาย พยานและเหยื่ออาชญากรรม</p>	<p>8.1 จัดสถานที่ซึ่งตัวผู้ต้องหามีเหมาะสม และจัดทำป้ายบอกชัดเจน</p> <p>8.2 จัดทำบัญชีที่อยู่ของผู้เสียหายในคดีอาญา และพยานในคดีสำคัญ เพื่อให้การคุ้มครอง และมีการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเยี่ยมเยียน โดยแยกบัญชีให้ชัดเจน พร้อมมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เหมาะสมไปคุ้มครอง ส่วนผู้เสียหายและพยานนั้น อาจมอบหมายให้สายตรวจหมั่นตรวจตราและพบเยี่ยมเยียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งอาจดำเนินการในลักษณะของโครงการ เยี่ยมเยียนผู้เสียหาย เป็นต้น</p>
<p>9. จัดห้องควบคุมให้มีความปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ</p>	<p>9.1 จัดให้มีห้องควบคุมที่สะอาด และแยกผู้ต้องขังหญิงและชายออกเป็นสัดส่วน มีการปรับปรุงสภาพห้องขังให้มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีกลิ่นเหม็น</p> <p>9.2 จัดให้มีห้องควบคุมเด็กและเยาวชน แยกออกจากห้องควบคุมผู้ต้องขังชายและหญิง ออกเป็นการเฉพาะในสถานที่เหมาะสม</p> <p>9.3 กำหนดมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในห้องควบคุม โดยร้อยละ 20 ต้องตรวจตราทุกวัน และให้สวป. รอง ผกก.(ป.) ตรวจสอบการปฏิบัติทุกสัปดาห์ โดยลงบันทึก ปจว. ไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง</p> <p>9.4 ติดตั้งอุปกรณ์สมัยใหม่ เช่น โทรทัศน์วงจรปิดมาเป็นเครื่องมือควบคุมตรวจสอบความเป็นอยู่ในห้องขัง</p> <p>9.5 ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ ควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติ</p>

จากการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดนโยบายเร่งด่วน รวม 6 ประการ กล่าวคือ

1. นโยบายการรักษาความมั่นคง
2. นโยบายการแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
3. นโยบายการทำสงครามกับคอร์รัปชันทุกรูปแบบ
4. นโยบายการทำให้ตำรวจเป็นที่พึ่งของประชาชน
5. นโยบายการบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม
6. นโยบายการพัฒนาองค์กรและการบริหาร

ประกอบกับสถานการณ์ทั่วไปและสถานการณ์เฉพาะภายในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 5 จึงนำไปสู่วิสัยทัศน์ที่ว่า

“ตำรวจภูธรภาค 5 เป็นหน่วยงานหลักในการบังคับใช้กฎหมาย ที่มีความเป็นมืออาชีพ (Professional) มีการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) เป็นที่เชื่อถือศรัทธาและเป็นที่พึ่งของประชาชนอย่างแท้จริง”

ดังนั้น จึงได้ใช้กำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อนำไปสู่ความเป็นมืออาชีพและการบริหารจัดการที่ดี ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การถวายความปลอดภัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์
 - เพื่อพัฒนางานถวายความปลอดภัย โดยยึดถือเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุด
2. ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของชาติ
 - เพื่อพัฒนางานการรักษาและรักษาความปลอดภัยบุคคล และสถานที่สำคัญ ในพื้นที่ให้มีศักยภาพที่จะรับภัยคุกคามที่จะเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์ปัจจุบัน การพัฒนางานการข่าวด้านความมั่นคง และงานระบบการต่อต้านข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ การกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการในงานความมั่นคงของชาติและการสนับสนุนเสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งป้องกันตนเองตามแนวชายแดน
3. ยุทธศาสตร์การควบคุมอาชญากรรมให้อยู่ในระดับที่ไม่กระทบต่อ การดำเนินชีวิตอย่างปกติสุขของประชาชน
 - เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม พัฒนาระบบสายตรวจให้ปฏิบัติงานในเชิงรุก และมีผลในเชิงป้องปราม อีกทั้งยังพัฒนางานสืบสวนให้เป็นระบบ มีความเป็นวิชาชีพ

4. ยุทธศาสตร์การอำนวยความสะดวก

- เพื่อพัฒนางานสอบสวนให้เป็นวิชาชีพ พัฒนาบุคลากร พัฒนาด้านจริยธรรม พัฒนาระบบข้อมูลให้มีประโยชน์สูงสุดต่อการอำนวยความสะดวกและพัฒนาศักยภาพของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตำรวจภาค 5 และจัดตั้งศูนย์ฯ ในลักษณะเดียวกันทั่วทุกตำรวจภูธร จังหวัดในสังกัด และจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในกระบวนการยุติธรรมของตำรวจภาค 5

5. ยุทธศาสตร์การบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรมและเสมอภาค

- เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นธรรมและเสมอภาค มีการให้บริการอย่างมืออาชีพและมีภาวะผู้นำด้วยการบริการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้

6. ยุทธศาสตร์การควบคุมการจราจรและการบริการสังคม

- เพื่อให้การควบคุมการจราจรให้เกิดความสะดวก ปลอดภัย โดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานในการป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน รณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของจราจร

7. ยุทธศาสตร์กระจายอำนาจในการบริหารงาน

- เพื่อปลดปล่อยศักยภาพของบุคลากร ให้สามารถบริการประชาชนได้อย่างเต็มกำลังเกิดการที่คืออย่างมืออาชีพ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางและให้ชุมชนเป็นฐานการบูรณาการในภารกิจของตำรวจ

8. ยุทธศาสตร์ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม

- เพื่อสร้างมาตรฐานความโปร่งใสและความยุติธรรมในการปฏิบัติราชการ เพื่อเป็นการเปิดเผยให้สาธารณชนทราบถึงนโยบาย กระบวนการวิธีปฏิบัติและผลการดำเนินงาน อย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา

9. ยุทธศาสตร์การใช้หลักการตรวจสอบที่เข้มข้น และ โปร่งใส

- เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานทุกขั้นตอน ป้องกันความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน ป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันจากการปฏิบัติหน้าที่ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมนโยบายให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

วรเดช จันทรศร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในภารกิจ ตำรวจภาค 5 ได้กำหนดแผนงานตามยุทธศาสตร์รวม 14 แผนงาน 73 โครงการ 332 กิจกรรม เพื่อให้หน่วยงานในสังกัด ถือปฏิบัติ¹¹ ดังนี้

¹¹ วรเดช จันทรศร, “การบริหารงานโดยใช้ยุทธศาสตร์”, วารสารตำรวจภาค 5 จังหวัดเชียงใหม่, ปีที่ 3 ฉบับที่ 12 (กันยายน 2548) : 25-37.

การบริหารงานโดยใช้ยุทธศาสตร์

สรุปสาระสำคัญจากการบรรยายตามประเด็นที่นำเสนอ ดังนี้

1. การรวมพลังสำรวจ 1,446 สถานีทั่วประเทศ ผนวกกำลังกันเดือนละ 1 วัน วันละ 2-3 ชั่วโมง เพื่อให้ประชาชนใกล้ชิดสำรวจ ต้องหลีกเลี่ยงการเป็นสถานีสำรวจในระบบปิด ลดการร้องเรียนของประชาชน เมื่อครบกำหนด 3 เดือน ดำรวจต้องรายงานให้ประชาชนทราบผลการดำเนินการ

2. ฯลฯ นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงสงครามยาเสพติด เพราะเหตุใดปัญหาเสพติด จึงได้รับการแก้ไขจากทุกรัฐบาล ดำรวจต้องดูแลคุณภาพชีวิต คุณภาพสุขของประชาชนในทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง ปัญหาเด็กยากจน ปัญหาช่วยประจำเดือน ต้องป้องกันในระยะยาว ประชุมสถานประกอบการ เพื่อขอความร่วมมือ

3. จะปรับโครงสร้างสำรวจอย่างไรเพื่อให้สำรวจร่วมมือกับประชาชน

4. อยากเห็นภาพสำรวจให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ยกตัวอย่าง

- พื้นที่ ก.9 ต้องใช้วิธีการปฏิบัติงานอย่างเที่ยงตรง ยุติธรรม ใช้สันติวิธี ยึดถือประโยชน์ของประชาชนอย่างเต็มที่

- บข.ศ. มีหลักสูตรต่าง ๆ ในระดับ สว/ผกก. แต่เมื่อศึกษาอบรมสำเร็จแล้วกลับไม่บังเกิดผลในทางปฏิบัติ

- ดำรวจทุกจังหวัดต้องมีการดูแลและพัฒนา ต้องทราบสภาพปัญหาว่าคืออะไร ต้องฝึกอบรมเพื่อให้เกิดจิตวิญญาณแก่ประชาชน

- อยากเห็นการปฏิรูปสำรวจให้เป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง โดยจะขับเคลื่อนสำรวจด้วยการเปิดใจแล้วบอกกับประชาชนว่า ดำรวจทำอะไรให้ประชาชน

- จะทำอะไรให้ประชาชนบ้างและประชาชนต้องการให้ดำรวจทำอะไร

- มีการประเมินผลทุกเดือนว่าในเดือนนี้ดีกว่าเดือนก่อนอย่างไร และทุกเดือนจะมีบัญชีประกาศเกียรติคุณ

- กฎของปีเตอร์ เป็นคนดีที่กลั่นกรองมาแล้ว

- จะทำโครงการอย่างเต็มที่ ในรูปทีมงาน

1. งานบริหาร

1.1 การประหยัดงบประมาณของทางราชการ ในการจัดซื้อจัดจ้างที่ ก.5 ได้รับการจัดสรรในรอบปีงบประมาณ 2548 ซึ่งสามารถประหยัดงบประมาณได้ประมาณ 2 ล้านบาท และได้กระจายงบประมาณจำนวนนี้ กลับคืนสู่ ก.จ. ในสังกัด โดยทั่วถึงเพื่อใช้พัฒนาหน่วย

1.2 ดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน อย่างเป็นทางการ โดยยึดถือกรอบนโยบายของรัฐบาลและสำรวจ

- 1.3 จัดทำโครงการยกย่องเชิดชูข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติราชการดีเด่น
- 1.4 การริเริ่มโครงการครุตำรวจต้นแบบ
- 1.5 การจัดทำคู่มือการปฏิบัติราชการ สำหรับใช้ในการประเมินผลตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน
- 1.6 การมอบนโยบายและเน้นย้ำให้ทุกหน่วยในสังกัด ภาค 5 บริหารจัดการหน่วยตามโครงสร้างใหม่ โดยยึดถือนโยบาย นรม. รอง นรม. และ ผบ.ตร.
- 1.7 การพัฒนาสถานีตำรวจตาม โครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน
- 1.8 การกระจายอำนาจในการปกครองบังคับบัญชาตามลักษณะงาน และตามลักษณะพื้นที่ (area approach) ให้กับ รอง ผบ.ช.ภ5 และ ผบก.ภ.จว. ทุกแห่งในสังกัด ภ. 5
- 1.9 การน้อมนำอัญเชิญพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สำหรับให้ข้าราชการตำรวจทุกคนได้ใช้เป็นสรณะในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

2. งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

- 2.1 กำชับให้หน่วยป้องกันปราบปรามแหล่งอบายมุขตามคำสั่ง ตร. ที่ 234/2548 ลง 29 มี.ค. 2548 และคำสั่ง ภ. 5 ที่ 111/2548 ลง 20 เม.ย. 2548
- 2.2 การกำชับให้ดำเนินการเกี่ยวกับการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาตามนโยบายของรัฐบาล และ ตร. โดยเคร่งครัด
- 2.3 การปฏิบัติตามนโยบาย ผบ.ตร. เกี่ยวกับการมุ่งเน้นให้ตำรวจปรากฏกายในที่ชุมชน (show of forces) โดยเน้นที่สายตรวจเดินเท้าและสายตรวจตำบล
- 2.4 การกำชับให้ดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดฐานลักลอบตัดไม้ทำลายป่าและทรัพยากรธรรมชาติ
- 2.5 นโยบายในการป้องกันและปราบปรามผู้ลักลอบหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย
- 2.6 การให้ความรู้แก่ข้าราชการตำรวจในสังกัด เรื่อง การปลอมแปลงธนบัตร โดยขอรับการสนับสนุนจากธนาคารแห่งประเทศไทย (สำนักงานภาคเหนือ)

3. งานกิจการพิเศษ

- 3.1 การให้ความสำคัญต่อการกิจการถวายความปลอดภัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯและพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ โดยกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญเร่งด่วนเป็นอันดับ 1 ของ ภ.5
- 3.2 การจัดทำคู่มือในการปฏิบัติภารกิจถวายความปลอดภัยให้ทุกหน่วยในสังกัด
- 3.3 การเตรียมการเกี่ยวกับการป้องกันและระงับการก่อการร้าย

3.4 การตรวจสอบความพร้อมของหน่วยควบคุมฝูงชน และหน่วยปฏิบัติการพิเศษ ซึ่งรับมอบภารกิจพิเศษด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

3.5 การตรวจเยี่ยมบำรุงขวัญ นปพ. ซึ่งได้รับคำสั่ง ดำรงให้ไปปฏิบัติการกิจ ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

3.6 การป้องกันอุทกภัยและให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนในพื้นที่

3.7 ให้ความสำคัญกับงานด้านความมั่นคงของชาติ โดยใช้กลยุทธ์การหาข่าวในพื้นที่ตาม

โครงการ 152 ครุ 1,520 สายข่าว

4. งานด้านกฎหมายและสอบสวน

4.1 ให้ความสำคัญต่อการประสานงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม อาทิ ศาล อัยการ ราชทัณฑ์ ทนายความ

4.2 การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนงานด้านกฎหมายและสอบสวน เช่น การเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานศาลยุติธรรมในพื้นที่ เพื่อพัฒนาระบบการแจ้งเตือนเป็นการบริการ การฝากขัง ฯลฯ

4.3 การพัฒนาองค์ความรู้ด้านกฎหมาย โดยการเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายให้ความรู้ในโอกาสต่าง ๆ อาทิ เจริญ พล.ต.ชัชวาลย์ สุขสมจิตร รอง ผบ.ช.น. มาบรรยายเรื่องการปฏิบัติงานตาม ป.วิอาญา ซึ่งแก้ไขใหม่ (พ.ศ.2547)

5. งานด้านการจราจร

5.1 กำหนดให้มียุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาการจราจรอย่างเป็นรูปธรรมในลักษณะบูรณาการทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

5.2 จัดทำโครงการในการลดอุบัติเหตุ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในช่วงเทศกาลต่าง ๆ อาทิ เทศกาลวันลอยกระทง เทศกาลคริสต์มาส และวันขึ้นปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ ฯลฯ

5.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนเครื่องมือพิเศษและยานพาหนะทางอากาศในการตรวจและอำนวยความสะดวกจราจรในรูปแบบ bird eyes view

การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
1. ปรับปรุงพัฒนาระบบสายตรวจให้เหมาะสมกับสภาพอาชญากรรมและสถานการณ์ในพื้นที่	<p>1.1 การปฏิบัติในการจัดและควบคุมสายตรวจ ให้ถือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติในการจัดและควบคุมสายตรวจของ ตำรวจ</p> <p>1.2 ร้อยเวร 20 หรือหัวหน้าสายตรวจ ต้องอบรมชี้แจง เพื่อเสริมสร้างทักษะเจ้าหน้าที่สายตรวจ เช่น ชี้แจงเทคนิค ยุทธวิธี และแนวทางการปฏิบัติของสายตรวจ และตรวจสอบความพร้อมของสายตรวจเกี่ยวกับ การแต่งกาย อาวุธ เครื่องมือเครื่องใช้ และ</p>

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ 38
	<p>ยานพาหนะ ฯลฯ ก่อนออกปฏิบัติหน้าที่ทุกผลัด และควบคุมเจ้าหน้าที่สายตรวจ ให้ตรวจตามแผนการตรวจ กำกับดูแลการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่สายตรวจอย่างใกล้ชิด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ สวป. ร่วมให้คำแนะนำอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ - ให้ รอง ผกก.(ป.) อบรมชี้แจง อย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์ 1.3 จัดทำสมุดควบคุมการปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ มีภาพถ่ายประกอบให้ สวป., รอง ผกก.(ป.) ลงชื่อตรวจสอบทุกสัปดาห์ <p>1.3 สวป.รวบรวมข้อมูลอาชญากรรมจากสายตรวจและร่วมกับรอง ผกก.(ป.) นำมาวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรมและสถานการณ์ประกอบการวางแผนในการจัดสายตรวจ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และพื้นที่ โดยความเห็นชอบของ หน.สภ.ฯ</p>
<p>2. ให้เจ้าหน้าที่ออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนอย่างสม่ำเสมอ</p>	<p>2.1 สภ.ฯต้องมีแผนการตรวจทุก 10 วัน หรือ 15 วัน แล้วแต่กรณี</p> <p>2.2 สายตรวจมีการเยี่ยมเยียนประชาชนอย่างสม่ำเสมอ และให้รายงานผลการปฏิบัติทุกครั้ง</p> <p>2.3 รวบรวมรายงานผลการปฏิบัติของสายตรวจไว้อย่างเป็นระบบ และมีกรวิเคราะห์สถานการณ์ในแต่ละวัน และแยกเป็นรายเดือน</p> <p>2.4 สภ.ฯต้องกำหนดวงรอบในการตรวจ ตามข้อมูลและผลการวิเคราะห์อาชญากรรมในพื้นที่ (วงรอบในการตรวจให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมระหว่าง รอง สวป. สวป. โดยความเห็นชอบของรอง ผกก.(ป.) และให้ตรวจสอบการปฏิบัติทุกวัน ซึ่งจะต้องมีการจัดทำวงรอบการตรวจไว้เป็นเอกสาร ตรวจสอบได้ และเป็นที่เข้าใจของสายตรวจผู้ปฏิบัติงาน</p>
<p>3. ปรับปรุงระบบตู้ยาม และที่พักสายตรวจ ให้มีความพร้อมที่จะสกัดจับกุมคนร้าย</p>	<p>3.1 ตู้ยาม, ที่พักสายตรวจ, จุครับแจ้งเหตุ, หน่วยบริการประชาชน ฯลฯ ต้องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อย 2 นาย, รถจักรยานยนต์ 1 คัน, แผงสัญญาณไฟ, ไฟฉาย, อาวุธปืน, อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ให้พร้อมที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
	3.2 จัดทำสมุดบันทึกการรับแจ้งประจำผู้ยามฯ 3.3 ให้ สวป. และรอง ผกก.(ป.) รับผิดชอบในการตรวจสอบปรับปรุง และจัดหากำลังพล วัสดุอุปกรณ์ให้มีความพร้อมอยู่เสมอ
4. ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะทุกวัน	4.1 ให้ร้อยละ 20 ตั้งจุดตรวจอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง โดยให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ ตร.ที่ 0625.23/3779 ลง 13 มี.ค. 2540 4.2 สวป. รับผิดชอบในการกำหนดจุดตรวจ และต้องประจำจุดตรวจอย่างน้อย 3 จุดต่อ 1 สัปดาห์ 4.3 รอง ผกก.(ป.) ตรวจสอบ ควบคุม ให้เป็นไปตามแผนการตั้งจุดตรวจและเป็นผู้รับผิดชอบหลักหากไม่มีการปฏิบัติหรือเกิดความบกพร่อง
5. ระดมป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทุกเดือน	5.1 รอง ผกก.(ป.) รับผิดชอบกำหนดเป้าหมายการตรวจค้นแล้วระดมกำลัง จนท.ทุกฝ่ายปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่อย่างน้อย 3 วัน ต่อ 1 เดือนและรายงานผลการปฏิบัติให้ ภ.จว.ฯ ทราบ - ให้ ภ.จว.ฯ รวบรวมสรุปผลการปฏิบัติของ สภ.ฯ ในสังกัดให้ ภ.5 ทราบทุกครั้ง 5.2 รอง ผกก.(ป.) นำข้อมูลและผลการตรวจค้นจับกุมตามเป้าหมายมาวิเคราะห์เพื่อดำเนินการในเดือนต่อไป
6. ขยายงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่ เพื่อแสวงหาความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของประชาชน	6.1 ทุก สภ.ฯ ต้องขยายรายงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่รับผิดชอบ โดยให้มีการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง มีแผนการปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติในรอบเดือน โดยให้บันทึกภาพถ่ายการปฏิบัติงานไว้เป็นหลักฐาน 6.2 ทุก สภ.ฯ ต้องแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน โดยดำเนินการอย่างน้อย 2 โครงการในรอบปี ได้แก่ โครงการเยาวชนสัมพันธ์, สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม, สมาชิกตำรวจบ้าน, เพื่อนบ้านเตือนภัย, อาสาป้องกันอาชญากรรม, หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดภัยอาชญากรรม, หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดภัยยาเสพติด ฯลฯ เป็นต้น โดยให้บันทึกภาพถ่ายการดำเนินงานตามโครงการฯ ไว้เป็นหลักฐาน

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
	<p>6.3 หน.สภ.ฯ ต้องร่วมกิจกรรมกับอำเภอ ตำบล หมู่บ้านชุมชน อย่างน้อย 1 ครั้งต่อ 1 เดือน</p> <p>6.4 การปฏิบัติตามข้อ 6.1-6.3 ต้องรวบรวมผลการปฏิบัติไว้อย่างเป็นระบบและสรุปผลการปฏิบัติไว้เป็นรายเดือน พร้อมนำมา วิเคราะห์เพื่อพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติต่อไป</p>
<p>7. พัฒนาระบบสำรวจชุมชน โดย กระจายกำลังสำรวจไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่และให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในรูปแบบต่าง ๆ ในการ ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม</p>	<p>7.1 แสวงหาความร่วมมือจากประชาชน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการ ป้องกันอาชญากรรม มีการสร้างเครือข่าย หรือแนวร่วมในชุมชน และมีผลการปฏิบัติร่วมกัน สามารถช่วยเหลือและสนับสนุนการ ปฏิบัติงานของตำรวจในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม ในพื้นที่รับผิดชอบ เช่น สมาชิกตำรวจบ้าน, สมาชิกแจ้งข่าว อาชญากรรม, เพื่อนบ้านเตือนภัย อาสาป้องกันอาชญากรรม, หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดอาชญากรรม หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดยาเสพติด ฯลฯ เป็นต้น</p>
<p>8. เร่งรัดการสืบสวนจับกุมคนร้าย คดีสำคัญและคดีที่มีกระทบต่อการ ดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน</p>	<p>8.1 สว.สืบสวน เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำเพิ่มประวัติ และ ภาพถ่ายคนร้ายในพื้นที่รับผิดชอบตลอดจนบุคคลพัน โทษที่พัก อาศัย หรือประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีการแยก ประเภทความผิดอย่างครบถ้วน สามารถสืบค้นหาได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว โดยจัดทำดัชนีและสารบัญประจำวันเพิ่ม นำเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ จัดทำสมุดควบคุมการปฏิบัติ และมีรายงานการสืบสวนอย่างต่อเนื่องทุกระยะ โดยมีการตรวจสอบ ติดตามพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อทราบความเคลื่อนไหว ตลอดเวลา</p> <p>8.2 หน.งานสอบสวน รับผิดชอบ จัดทำระบบเก็บข้อมูลหมายจับ ในคดีให้เป็นปัจจุบัน เร่งรัดจับกุมคดีที่ออกหมายจับ ให้ได้อย่าง น้อย 10% ของจำนวนหมายจับที่คงค้าง</p>
<p>9. ความคุมปราบปรามแหล่งอบายมุข อย่างจริงจังและต่อเนื่อง</p>	<p>9.1 ทุก สภ.ฯ ต้องจัดทำระบบข้อมูลบุคคล และสถานที่ที่เกี่ยวข้อง กับอบายมุข เช่น บ่อนการพนัน คู่มือ ซีดี้เถื่อน โต๊ะสนุก ชอง โสเภณี สถานบริการและ สถานบันเทิง ฯลฯ โดยให้ สวป. เป็น ผู้รับผิดชอบจัดทำ</p>

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
	<p>9.2 หน.สภ.๙ ต้องออกคำสั่งแบ่งเขตพื้นที่มอบหมายให้นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบ และนำแนวทางการจัดระเบียบสังคมของรัฐบาลมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>9.3 หน.สภ.๙ ตรวจสอบ และกำชับกวดขันการปฏิบัติอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง</p> <p>9.2 หน.สภ.๙ ต้องออกคำสั่งแบ่งเขตพื้นที่มอบหมายให้นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบ และนำแนวทางการจัดระเบียบสังคมของรัฐบาลมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>9.3 หน.สภ.๙ ตรวจสอบ และกำชับกวดขันการปฏิบัติอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง</p>
<p>10.ปราบปรามยาเสพติดทุกชนิดทุกประเภทอย่างเด็ดขาด รมรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด</p>	<p>10.1 สภ.๙ ต้องทำข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ผลิต, จำหน่าย, ครอบครอง, เสพ) ต้องแยกประเภทความผิดจับแล้ว/จับไม่ได้ให้ชัดเจนเป็นปัจจุบัน โดยมอบหมายให้งานสืบสวน หรือชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดของ สภ.๙ เป็นผู้รับผิดชอบ</p> <p>10.2 ดำเนินการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของ ศตส. ทุกระดับ โดยเคร่งครัด โดยเฉพาะการปฏิบัติตามสั่งการของ ศตส. ภาค 5 ก.จว., สภ.๙ และ ชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดในสังกัด เร่งรัดดำเนินการให้มีผลการปฏิบัติบรรลุตามเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่กำหนดรายงานผลการปฏิบัติตามห้วงระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>10.3 ให้ทุก สภ. จัดทำโครงการปลอดยาเสพติด เช่น หมู่บ้าน/โรงเรียน โรงงาน และในชุมชนต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ และมีการจัดตั้งหมู่บ้าน/ชุมชนฯ ปลอดยาเสพติดอย่างน้อย สภ.๙ ละ 1 แห่ง</p>

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
<p>11. ประสิทธิภาพในการควบคุม อาชญากรรม</p>	<p>11.1 ทุก สภ.ฯ ต้องควบคุมอาชญากรรมที่เกิด และบรรลุลการ จับกุมดังนี้</p> <p>11.1.1 ควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในคดี 3 กลุ่ม (คดีกลุ่มที่ 1-3) ให้บรรลุลตามเกณฑ์การเกิดน้อยกว่าค่าเฉลี่ย 3 ปีที่ผ่านมา</p> <p>11.1.2 จับกุมคดีกลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญ) ให้บรรลุลตามเกณฑ์การจับ ตามเป้าหมายของ ตร. 45%</p> <p>11.1.3 จับกุมคดีกลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์) ให้บรรลุล ตามเกณฑ์การจับ ตามเป้าหมายของ ตร. 60%</p> <p>11.1.4 จับกุมคดีกลุ่มที่ 3 ให้บรรลุลตามเกณฑ์การจับตาม เป้าหมายของ ตร. 58%</p> <p>11.2 ตามข้อ 1.1 ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของ ภ.5 ที่ 0016.133/6182 ลง 23 ธ.ค. 2547 เรื่องหลักเกณฑ์การประเมินผลการ ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ ภ.5 โดยเคร่งครัด</p>
<p>12. ปรับปรุงระบบการจัดทำและ เก็บรวบรวมข้อมูล พื้นฐานของ สถานีตำรวจให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน</p>	<p>12.1 จัดทำห้องปฏิบัติการสายตรวจ ให้ข้อมูลครบถ้วนเป็น ปัจจุบัน จัดทำแผนที่พื้นที่รับผิดชอบ แผนที่แบ่งเขตตรวจขนาด พื้นที่ จำนวนประชากร มาตรฐาน ส่วน สถานีที่สำคัญ ที่ตั้งของสถานี ตำรวจย่อย ตู้ยาม ที่พัก สายตรวจหน่วยบริการประชาชน จุดตรวจ จุดสกัด หรือด่านตำรวจ ฯลฯ ที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ รวมทั้ง ของ สภ.ฯ อื่นที่มีพื้นที่อยู่ใกล้ชิดติดกัน ข่ายการสื่อสาร ตลอดจน ข้อมูลระเบียบ คำสั่ง คู่มือ แนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงาน ป้องกันปราบปราม โดยมีการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบสืบค้นได้ ง่าย สะดวกและรวดเร็ว เช่น ถ้าจัดเก็บรวบรวมเป็นแฟ้ม ต้องมี ดัชนีแฟ้มและสารบัญหรือแผ่นดิสก์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น</p> <p>12.2 จัดทำสถานภาพอาชญากรรม เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา แยกเป็นรายเดือนตามปีปฏิทิน นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิง สถิติ โดยทำเป็นรูปภาพ เปรียบเทียบนำลงระบบคอมพิวเตอร์ และบันทึกในฐานข้อมูลของ E-cop</p> <p>12.3 จัดทำนาฬิกาอาชญากรรม 2 เรือน เปรียบเทียบสถานภาพ อาชญากรรมเดือนที่ผ่านมากับปัจจุบัน</p>

กิจกรรม	วิธีปฏิบัติ
13. จัดทำและซักรื้อซ่อมแผนเผชิญเหตุอยู่เสมอ	13.1 ทุก สก.๗ ต้องจัดทำแผนเผชิญเหตุอย่างน้อย 3 แผน เช่น แผนเผชิญเหตุคนร้ายปล้นทรัพย์ – ชิงทรัพย์ (ธนาคาร, ร้านทอง, ปั๊มน้ำมัน ศูนย์การค้า, มินิมาร์ท, สถานกงสุล รถยนต์โดยสาร, นักท่องเที่ยว ฯลฯ) และซักรื้อซ่อมอย่างเป็นระบบตามความเหมาะสมอย่างน้อย 4 เดือนต่อครั้ง มีบันทึกภาพถ่ายประกอบไว้เป็นหลักฐาน โดยมอบหมายให้ รอง ผกก. (ป.) รับผิดชอบ

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทางอาชญากรรม

เกี่ยวกับปัญหาสังคม มีผู้ให้ความสนใจศึกษากันอย่างมากมายในลักษณะพยายามที่จะหิบบอกให้เห็นถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่าปัญหาใดบ้างที่ควรได้รับความสนใจ ปัญหาสังคมใดบ้างที่สมาชิกของสังคมเป็นห่วงใยมากที่สุด จากการศึกษาติดตามและรวบรวมประเด็นสำคัญจากการประชุมสัมมนา จากการอภิปรายทางวิชาการ ปัญหาการใช้แรงงานเด็กและสตรี ปัญหาคนพิการ ปัญหาการขาดแคลนบริการสวัสดิการในชนบท ปัญหาครอบครัว และปัญหาศีลธรรม วัฒนธรรมและจิตใจ

องค์ประกอบที่สำคัญของสังคมมี 2 ประการ กล่าวคือ สมาชิกของสังคม อันได้แก่ คนและสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งสภาพแวดล้อมทางสังคมนี้ หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ อันได้แก่ ดินฟ้าอากาศ ภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมทางวัตถุ อันได้แก่ ถนนหนทาง ตึกรามบ้านช่อง ความเจริญทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมที่เป็นสถาบันทางสังคม อาทิเช่น สถาบันครอบครัว สถาบันทางการศึกษา สถาบันทางการเมือง เป็นต้น สิ่งแวดล้อมทางสังคมมีความเกี่ยวข้องกับคนและมีผลต่อความเจริญหรือเสื่อมของสังคมนั้น สิ่งแวดล้อมที่ดีจะมีผลอย่างมากต่อสมาชิกของสังคมไทยในทางตรงกันข้าม สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคมนั้น ๆ

จะเห็นได้ว่าในบรรดาปัญหาสังคมทั้งหลายดังได้กล่าวมาแล้ว ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาหนึ่งที่ได้รับคามสนใจอย่างมาก เพราะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ มีผลกระทบต่อความสงบสุข ต่อเศรษฐกิจต่อสังคม และต่อความมั่นคงของประเทศชาติ อาชญากรรมเป็นสิ่งที่กีดกันความเจริญของสังคม ทำลายความสงบสุขและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม กล่าวได้ว่าอาชญากรรมเป็นตัวทำลายสังคม ทำให้สังคมเสื่อมสังคมไม่เจริญเท่าที่ควร กลายเป็นสังคมที่ขาดความมั่นคงและเท่าที่ประสบมาในสังคมปัจจุบันยังไม่เคยพบเลยว่าปัญหาอาชญากรรมได้ทำประโยชน์ให้กับสังคมใด

ปรัชญา เป็ยมสมบูรณ “อาชญากรรม” คือ การกระทำที่ต้องการขจัดสภาพการคืนรน เพื่อให้ชีวิตอยู่ได้ในสังคมหรือในสิ่งแวดล้อมรอบตัว¹² แต่เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นการขจัดความรู้สึกขัดแย้งในใจที่เกิดขึ้นในเวลานี้ ให้หมดไปโดยเป็นความพอใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นกับสิ่งที่เป็นข้อห้ามอันเป็นระเบียบแบบแผนหรือศีลธรรมอันดีงาม ซึ่งในการตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรมที่จะตอบสนองสิ่งเร้าที่จำเป็นต้องเลือกในขณะนั้นหากบุคคลนั้นเป็นผู้ที่เติบโตมาจากครอบครัวที่มีความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความรักความอบอุ่นภายในครอบครัว ได้รับการอบรมสั่งสอนมาอย่างดีเป็นผู้ที่มีศีลธรรมและมีคุณธรรมประจำใจ เมื่อมาอยู่ในสภาวะที่จะต้องตัดสินใจเลือก แนวโน้มของการตัดสินใจจะออกมาในรูปแบบที่มีความยับยั้งชั่งใจยังคงคิด การกระทำในสิ่งที่ยึดต่อกฎระเบียบของสังคมก็จะไม่เกิดขึ้น การที่จะกระทำความผิดหรือประกอบอาชญากรรมที่จะไม่เกิดขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลนั้นมีโครงสร้างทางบุคลิกภาพที่อ่อนไหว มีสุขภาพจิตไม่ดี มีปัญหาทางด้านจิตใจ เติบโตมาจากครอบครัวที่แตกแยกทะเลาะเบาะแว้งหรือขาดความอบอุ่น พื้นฐานการศึกษาต่อขาดเครื่องเหนี่ยวรั้งทางจิตใจอันได้แก่ การอบรมสั่งสอน ขาดคุณธรรมศีลธรรม เมื่อมาอยู่ในสภาวะที่จะต้องตัดสินใจเลือก แนวโน้มที่จะกระทำในสิ่งที่ยึดต่อระเบียบของสังคม กระทำความผิดหรือประกอบอาชญากรรมก็จะมีสูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อชดเชยหรือบำบัดความต้องการซึ่งตนเองขาดหรือไม่เคยได้รับมาก่อน

การตัดสินใจกระทำผิดหรือทำชั่วนั้น ในบางครั้งอาจมองได้ว่า เป็นการกระทำพฤติกรรมเพื่อสนองตอบความกดดันทางจิตใจหรือการถูกบีบคั้นทางจิตใจที่ถูกเก็บไว้ในจิตใจได้สำนึก โดยธรรมชาติแล้วกล่าวได้ว่า การกระทำพฤติกรรมในทางลบของมนุษย์จะเกิดขึ้นเมื่อ

1. มีแรงกระตุ้นให้เกิดการกระทำพฤติกรรม และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะมีแนวโน้มที่จะสนองตอบให้เกิดความพอใจขึ้นกับบุคคลนั้น ในขณะเดียวกันหากเกิดอุปสรรคหรือเกิดความรู้สึกขัดแย้งในใจอันมีผลทำให้ไม่สามารถบรรลุการกระทำตามความตั้งใจได้ ทางออกก็คือพยายามทุกวิถีทางที่จะกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งเป็นเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ โดยจะไม่คำนึงถึงผลของการกระทำนั้น ๆ ว่า จะขัดต่อระเบียบข้อบังคับ ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม และขัดต่อการยอมรับของสังคมหรือไม่

2. มีบุคลิกภาพประเภทต่อต้านสังคม อันเป็นลักษณะของบุคคลที่มีข้อจำกัดในด้านความสามารถที่ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปแล้วมักจะต้องมีพฤติกรรมอันเป็นปฏิกิริยาหรือตรงกันข้ามกับสังคมอยู่ตลอดเวลา จะยึดหรือมุ่งตัวเองเป็นหลักขาด

¹² ปรัชญา เป็ยมสมบูรณ, “การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม”: วารสารหลักและทฤษฎี
มาตรการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, ปีที่ 4 ฉบับที่ 17 (ตุลาคม-ธันวาคม 2530). หน้า 12-15.

ความรับผิดชอบ อารมณ์รุนแรง จิตใจกระด้างแข็งกร้าว การกระทำพฤติกรรมทำตามอำเภอใจ โดยไร้จุดหมาย ขาดความอดทน เมื่อเผชิญปัญหา จะแก้ไขปัญหานั้นด้วยการไม่รับผิดชอบ ด้วยการโยนความผิดหรือให้ร้ายผู้อื่น เป็นผู้ที่มิมีจิตใจไม่มั่นคง ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ รัก ชอบ หลง หรือเกลียดอะไรง่าย อารมณ์เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จิตใจยังเป็นเด็ก ขาดความรู้สึกรับผิดชอบ ขาดความสามารถในการเรียนรู้ ลักษณะดังกล่าวนี้มีแนวโน้มนำไปสู่การกระทำความคิดหรือประกอบอาชญากรรมได้โดยง่าย

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาสำคัญและมีความละเอียดอ่อน นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมกันอย่างมากมาย เพื่อที่จะให้ทราบว่า การที่มนุษย์กระทำความผิดโดยทั่วไปมีสาเหตุต่าง ๆ อันได้แก่ สาเหตุทางจิตใจ สาเหตุทางสังคม สาเหตุทางจิตวิทยาและสาเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากการศึกษาสาเหตุโดยทั่วไปดังได้กล่าวมาแล้ว ยังมีการศึกษาเจาะจงลงไปในตัวอาชญากรโดยตรง เพื่อที่จะทราบว่า เพราะเหตุใดบุคคลนั้น ๆ จึงประกอบอาชญากรรม เช่น การที่วิลเลียม เชลคอน นักจิตวิทยาบุคลิกภาพที่เป็นที่รู้จักกันดีในฐานะเป็นเจ้าของทฤษฎีโครงสร้างลักษณะนิสัย ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างบุคลิกภาพที่มีส่วนสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรม หรือการที่นายแพทย์เวอริ แชนเนอร์ ได้ทำการตรวจสอบโครโมโซม โดยการเพาะเชื้อจากเม็ดเลือดขาว หรือศึกษาภาพสไลด์ เกี่ยวกับลายพิมพ์นิ้วมือและฝ่ามือศึกษาจากสารเคมีในเลือด และจากการตรวจคลื่นสมองด้วยไฟฟ้าเพื่อที่จะได้เข้าใจชัดเจนถึงสาเหตุในการประกอบอาชญากรรมของคนไข้ และหาวิธีการบำบัดรักษาเพื่อป้องกันมิให้เกิดการประกอบอาชญากรรมขึ้นอีก เป็นต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการวางแผนพัฒนาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน และสวัสดิการสังคม สภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้ทำการศึกษาปริมาณและสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำใน พ.ศ.2524 เพื่อให้ทราบถึงปริมาณและสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำและเพื่อนำผลของการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสวัสดิการสังคมด้านอาชญากรรมบรรจุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ¹³ ในการศึกษาดังกล่าว คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะอาชญากรรมบางประเภทที่มีข้อมูลสนับสนุนว่ามีความสำคัญและมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยอันได้แก่

1. อาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อชีวิตร่างกายและเสรีภาพ
2. อาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อด้านเพศ

¹³ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5, ราชกิจจานุเบกษา : กระทรวงมหาดไทย, (กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์ พรินท์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2549), หน้า 1-6.

3. อาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อทรัพย์สิน
4. อาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

จากการศึกษาปรากฏผลดังนี้คือ ในด้านการกระทำความผิดประเภทโดยทั่วไปเกิดขึ้นจากสาเหตุทางด้านสังคมเป็นหลัก อันได้แก่ การขาดความรักความอบอุ่นในวัยเด็ก ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านอารมณ์และจิตใจ กลายเป็นผู้มีความคับแค้นใจ มีอารมณ์ร้าย ก้าวร้าว มองโลกในแง่ร้ายอยู่ตลอดเวลา โอกาสที่จะกระทำความผิดมีอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีโอกาสนั้นจะกระทำความผิดทันที ขาดความยับยั้งชั่งใจชอบมั่วสุมกับแหล่งอบายมุข ตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยอารมณ์และความรุนแรง และจากผลการศึกษาเมื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ดูแล้วจะเห็นว่าสาเหตุสำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดการประกอบอาชญากรรมขึ้น คือ สาเหตุทางด้านอารมณ์และจิตใจซึ่งพัฒนามาตั้งแต่ในวัยเด็ก หากการพัฒนาไม่เป็นที่ไปตามขั้นตอนการพัฒนามีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ทำให้เติบโตขึ้นมากลายเป็นบุคคลประเภทก้าวร้าว มองโลกในแง่ร้าย กลายเป็นบุคคลประเภทต่อต้านสังคมได้ในอนาคต และจากผลการศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ คณะผู้วิจัยยังพบว่าส่วนใหญ่ของผู้กระทำความผิดซ้ำจะเป็นบุคคลประเภทต่อต้านสังคม¹⁴

การศึกษาเรื่องแก๊งวัยรุ่น ในเมืองซิดนีย์ พบว่า “บรรทัดฐานและค่านิยมของแก๊งเป็นสาเหตุที่นำกลุ่มวัยรุ่นไปสู่การกระทำความผิดและสาเหตุที่สำคัญสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นเข้าร่วมแก๊ง คือ การที่เด็กมาจากครอบครัวบ้านแตกสาแหรกขาด พฤติกรรมที่แสดงจึงเป็นการกระทำเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดไป”

การศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับองค์ประกอบทางบุคลิกภาพในการที่พัฒนาลักษณะของตนเองขึ้นมา อันเป็นผลมาจากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมและองค์ประกอบทางจิตใจอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวกับสังคมอันได้แก่ เรื่องทัศนคติความขัดแย้งในใจ นอกจากนี้เบอร์เกสยังได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ โครงสร้างของครอบครัว และได้สรุปผลจากการศึกษาไว้ว่าความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีภายในครอบครัวซึ่งรวมถึงความรักความเอาใจใส่ที่ครอบครัวมีต่อเด็กจะยังผลให้อัตราการกระทำผิดของเด็กลดลงได้

อย่างไรก็ดีในการที่จะศึกษาหาสาเหตุของอาชญากรรมได้อย่างถูกต้องและชัดเจนกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ที่แน่นอนนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก เพราะการที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดกระทำความผิดขึ้นนั้นมีได้เกิดขึ้นจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งเพียงอย่างเดียวส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นจากสาเหตุที่แทรกซ้อนกันอยู่และต่างมีผลผลักดันให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น ในบางครั้งการที่บุคคลกระทำความผิดอาจเกิดขึ้นจากความรู้สึกกดดันที่เก็บซ่อนอยู่ในจิตใจ หรือเกิดขึ้นจากอารมณ์ของบุคคลนั้นๆ จึงเป็นการ

¹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 35.

ยากมากที่จะนำมาวางเป็นกฎเกณฑ์ได้อย่างชัดเจน และยังไม่มียุทธวิธีหนึ่งยุทธวิธีใดที่จะสามารถอธิบายถึงสาเหตุของการก่ออาชญากรรมโดยระบุสาเหตุที่แน่นอนชัดเจนไว้ได้ โดยทั่วไปเมื่อมีการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุที่นำไปสู่การประกอบอาชญากรรม ผู้ศึกษาซึ่งมีความถนัดชำนาญในด้านใดด้านหนึ่งมักจะมองข้ามสาเหตุด้านอื่นๆ ไปทำให้ละเอียดไม่ให้ความสนใจต่อสาเหตุทางด้านอื่นที่มีส่วนก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและไม่ยอมรับความสำคัญของสาเหตุด้านอื่น นอกจากนี้ในบางครั้งอาจมีการคัดค้านไม่เห็นด้วยกับยุทธวิธีหรือแนวความคิดอื่น ๆ ที่บุคคลนั้นไม่สันทัด ทั้งนี้เพราะเป็นไปตามความเป็นจริงที่ว่าไม่มีวิทยาการสาขาใดสาขาหนึ่ง โดยเฉพาะที่สามารถนำมาเพื่อใช้อธิบายถึงสาเหตุการเกิดอาชญากรรมได้อย่างแน่นอน เมื่อเป็นเช่นนี้การศึกษาเพื่อให้ทราบสาเหตุที่แน่ชัดทางอาชญากรรมจึงเป็นเรื่องทำได้ยากมาก และจะทำได้ก็ต่อเมื่อผู้ศึกษานำเอาวิทยาการจากหลายสาขามาเป็นพื้นฐานในการที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของการเกิดปัญหาอาชญากรรมนั้นๆ¹⁵

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม

2.4.1 ความหมายของอาชญากรรม

อาชญากรรมเป็นคำสมาสระหว่างคำว่า “อาชญา” กับ “กรรม” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาสันสกฤต อาชญา หมายถึง อำนาจหรือโทษ คำนี้มักใช้กับพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านาย เช่น พระราชอาญา คดีที่เกี่ยวกับโทษหลวง เรียกว่า คดีอาญา หรือคดียุติธรรมอาชญา ส่วนกรรม หมายถึง การกระทำที่สนองผลร้ายที่ได้ทำไว้แต่ปางก่อน บาป ความตาย อาชญากรรม หมายถึง การกระทำผิดทางอาญา คำว่าอาชญากรรม ทั้งในภาษาไทยและในภาษาอังกฤษมีความหมายคล้ายคลึงกันคือ การกระทำที่ทางกฎหมายไว้ว่าเป็นความผิดและมีการกำหนดโทษไว้

อาชญากรรม คืออะไร โดยทั่วไปแล้ว อาชญากรรม หมายถึง “การกระทำความผิดของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งขัดต่อกฎหมายอันได้บัญญัติเป็นข้อห้ามไว้” ฉะนั้นผู้ประกอบ อาชญากรรมหรือผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษ ได้สรุปความหมายไว้ว่า “อาชญากรรมเป็นการศึกษาความผิดและศึกษาผู้ที่กระทำผิดในสังคม ด้วยวิธีการพยายามนำความรู้ทางศาสตร์เข้ามาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของการประกอบอาชญากรรมหรือสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน”

ความหมายของอาชญากรรมตามแนวคิดทางสังคมวิทยา นักสังคมวิทยาส่วนใหญ่จะมุ่งความสนใจให้กับลักษณะความผิดในตัวเองอันได้แก่ การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นเด่นชัด เป็นความผิดที่ชัดเจนมีผลขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมอย่างร้ายแรง และผู้เสียหายได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดนั้น โดยตรงกับลักษณะความผิดที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 36.

ได้แก่ ความผิดที่เกิดขึ้นขัดต่อกฎหมายที่บัญญัติไว้เป็นข้อห้าม แต่ไม่ขัดต่อศีลธรรม หรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งผู้เสียหายไม่ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดนั้น โดยตรง

ทัศนะเกี่ยวกับอาชญากรรมไว้ว่าเป็น ผลที่เกิดจากการเรียนรู้จากความสัมพันธ์ของกลุ่ม โดยอาศัยการพบปะสังสรรค์ การสื่อสารคมนาคมการมีส่วนร่วมกลุ่มในสังคม ซึ่งการเรียนรู้ในที่นี้จะรวมถึงเรื่องทัศนคติแรงจูงใจแรงผลักดันอันมีผลทำให้เกิดการกระทำพฤติกรรมทางอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในด้านความรู้สึกในทางที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมายชัทธิธอร์ได้ให้ความเห็นต่อไปว่า อาชญากรรมและการกระทำผิดของเด็กนั้นมิได้เกิดขึ้นเองแต่เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ การเรียนรู้ดังกล่าวจะรวมถึงเทคนิคและวิธีการทั้งหมด คือ ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับประกอบอาชญากรรม อันเป็นมูลฐานสำคัญที่ทำให้เกิดการประกอบอาชญากรรม อันเป็นมูลฐานสำคัญที่ทำให้เกิดการประกอบอาชญากรรม ตลอดจนถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคมในการมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางด้านอาชญากรรมนั้น บุคคลนั้นๆ จะมีความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางด้านต่อด้านกฎหมายมากกว่าที่จะนิยมชมชื่นในการที่จะประพฤติตามกฎหมาย park อาชญากรรม “คือการกระทำที่มีเจตนาละเมิดกฎหมายอาญา หรือมีเจตนาละเว้น ไม่กระทำในสิ่งที่กฎหมายอาญาบังคับให้กระทำ โดยไม่มีข้อแก้ตัวที่สมเหตุสมผล จึงทำให้รัฐต้องดำเนินการลงโทษตามฐานที่เป็นความผิดลักษณะอุกฉกรรจ์ หรือความผิดลหุโทษ”¹⁶

อรัญ สุวรรณ กล่าวไว้ว่า “อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์หนึ่งในสังคมที่เกิดขึ้น โดยการกระทำของบุคคล ซึ่งการกระทำนั้น ๆ กฎหมายบัญญัติเป็นข้อห้ามและถือว่าเป็นความผิดซึ่งผู้กระทำผิดจะต้องได้รับโทษ”¹⁷

อานน อาภาภิรม กล่าวไว้ว่า “ภาวะขัดแย้งหรือการฝ่าฝืนระเบียบของสังคมไม่ได้หมายความว่าเฉพาะถึง การประพฤติผิดศีลธรรมหรือผิดขนบธรรมเนียมประเพณีเท่านั้นหากยังหมายถึงการกระทำผิดต่อกฎหมายด้วย และการกระทำผิดบางอย่างที่ขัดหรือฝืนกฎหมาย เราเรียกว่า “อาชญากรรม”¹⁸

Cartwright กล่าวไว้ว่า อาชญากรรมในแง่ของกฎหมาย หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่มีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือขัดต่อดับทกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ และผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับการ

¹⁶ Park, R.E. *Parkinson's Law*. (New York : Bantam Book , 1952), p. 327.

¹⁷ อรัญ สุวรรณบุปผา. “อาชญากรรม”. สารสัมพันธ์ตำรวจ, ปีที่ 5 ฉบับที่ 17 (มีนาคม 2547). หน้า 31.

¹⁸ อานน อาภาภิรมย์. “อาชญากรรม” การเกิดอาชญากรรม, ปีที่ 2 ฉบับที่ 13 (มิถุนายน 2549). หน้า 9.

ลงโทษตามด้วยบทกฎหมายที่กำหนดไว้ในขณะนั้นทางด้านสังคมเพ่งเล็งถึงความขัดแย้ง ระหว่างบุคคล กับสังคมว่ามีสาเหตุอะไรที่ทำให้บุคคลไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้¹⁹

2.4.2 ประเภทของอาชญากรรม

เกี่ยวกับประเภทของอาชญากรรมนั้น สามารถจำแนกออกได้มากมายหลายประเภท แต่ในที่นี้ ใคร่จะขอนำมากล่าวเฉพาะประเภทใหญ่ ๆ โดยอาศัยแนวการจัดหมวดหมู่ประเภทของอาชญากรรม

1. อาศัยแนวการจัดทางกฎหมาย คือ เน้นกฎหมายเป็นหลัก โดยมุ่งพิจารณาถึง การกระทำ ความผิดที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม หรือที่ขัดต่อกฎระเบียบข้อบังคับ โดยพิจารณาถึงผลกระทบของการ กระทำนั้น ๆ ว่ามีผลกระทบกระเทือนต่อชีวิตมนุษย์โดยตรงหรือไม่ หรือมีผลขัดต่อหลักศีลธรรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับของคนโดยส่วนรวมหรือไม่ อนึ่ง การจัดประเภทอาชญากรรมโดยอาศัยกฎหมาย นั้นแบ่งย่อยออกได้ดังนี้

1.1 Mala In Se คือ ประเภทของการทำความผิดที่เห็นได้เด่นชัด มีผลกระทบ กระเทือนถึงชีวิตความปลอดภัยในทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือของสาธารณประโยชน์ อันได้แก่ การปล้นฆ่า ลักทรัพย์ ทั้งของบุคคลทั่วไปหรือของหลวง การทำความผิดของเจ้าพนักงานหรือ เจ้าหน้าที่ ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อหน่วยงานนั้น ๆ อันได้แก่ การใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด การปลอมแปลงเอกสาร เป็นต้น

1.2 Mala Prohibita อันได้แก่ การกระทำผิดกรรมอันเป็นความผิดตามที่กฎหมาย บัญญัติไว้ว่าเป็นความผิด อันได้แก่ การฝ่าฝืนกฎจราจร การหลีกเลียงภาษี การละเมิดกฎหมายแรงงาน เป็นต้น

2. พิจารณาจากความหนักเบาหรือความรุนแรงของการประกอบอาชญากรรมหรือการ กระทำความผิดเป็นเกณฑ์ ได้แก่

2.1 อาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติหรือต่อชุมชน แยกได้เป็น

1) อาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติหรือต่อชุมชน อันได้แก่ การปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ การฆ่าผู้นำรัฐบาล การปลอมแปลงธนบัตร เงินตรา การขายความลับของทางราชการ เป็นต้น

¹⁹ Cararight. A Group Dynamics, Research and theory. (New York : Harper & Row, 1960), p.271.

2) อาชญากรรมที่มีผลร้ายแรงต่อบุพการี หรือผู้ที่มีพระคุณ อันได้แก่ การฆ่า บิดา มารดา ภรรยาฆ่าสามี หรือสามีฆ่าภรรยา คนรับใช้ฆ่านายจ้าง เป็นต้น

2.2 อาชญากรรมที่มีผลร้ายแรงต่อบุคคลทั่วไปและต่อทรัพย์สิน อันได้แก่ การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การปล้นฆ่าหรือปล้นชิงทรัพย์ เป็นต้น

3. อาศัยแนวทางการจัดทางด้านสังคมวิทยา โดยพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการก่ออาชญากรรม อันได้แก่ อาชีพ ความคล้ายคลึงแตกต่างกันของผู้ประกอบอาชญากรรมปฏิบัติกริยาตอบสนองจากบุคคลภายนอกและจากภายในสังคมนั้น ๆ คลินนาร์ดและควินีย์ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดประเภทของอาชญากรรมทางด้านสังคมวิทยา โดยนำมาจัดเป็นหมวดหมู่แยกออกได้เป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ

3.1 อาชญากรรมประเภทร้ายแรงซึ่งมีผลต่อชีวิตของบุคคล การประกอบอาชญากรรมประเภทนี้ เกิดจากสาเหตุทางด้านอารมณ์ ผู้ประกอบอาชญากรรมส่วนใหญ่จะไม่มีประวัติการทำ ความผิดมาก่อน แต่กระทำลงไปเนื่องจากความกดดันทางอารมณ์ หรือถูกขู่ขูอย่างรุนแรงและเมื่อกระทำลงไปแล้วจึงรู้สึกตัว

3.2 อาชญากรรมประเภทประกอบเป็นครั้งคราวเกี่ยวกับทรัพย์ การประกอบอาชญากรรมประเภทนี้ ขึ้นอยู่กับโอกาสที่อำนวยให้ประกอบโดยมิได้มุ่งหวังหรือตั้งใจมาก่อน เกิดขึ้นเนื่องจากโอกาสอำนวยในขณะนั้น บวกกับความต้องการทรัพย์เป็นทุนเดิม อาชญากรรมประเภทนี้ ได้แก่ การลักทรัพย์ขโมยรถ ใช้อัตราคิดปลอม เป็นต้น

3.3 อาชญากรรมประเภทใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางที่ผิดหรือกระทำความผิดต่ออาชีพ

2.4.3 ทฤษฎีการเกิดอาชญากรรม

1. ทฤษฎีวงรอบ (Concentric Circles Theory)

Burgess ทฤษฎีวงรอบในการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรม จากทฤษฎีวงรอบ Burgess ได้ศึกษามหานครชิคาโก โดยได้แบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ จากการลากเส้นครึ่งวงกลม ที่มีช่วงห่างกัน เส้นละ 2 ไมล์ เริ่มจากศูนย์กลางของมหานครดังกล่าว ซึ่งตามทฤษฎีของ Burgess ได้แบ่งเมืองออกเป็น 5 เขตใหญ่ ๆ ตรงศูนย์กลางเมืองจัดเป็นเขตที่ 1 อันเป็นศูนย์กลางของเมืองในด้านการค้า การบริการ การสังคม และการคมนาคม เขตที่ 2 เป็นเขตปรับเปลี่ยนจัดเป็นทางผ่าน ซึ่งเป็นเขตที่มีความเจริญทางธุรกิจและอุตสาหกรรมจะขยายออกไป เป็นเขตที่ไม่มีลักษณะถาวร มีคนซึ่งมีรายได้น้อยอาศัยอยู่หนาแน่น จัดเป็นเขตที่อาศัยก่อนข้างต่ำ ในแง่คุณภาพและบริการ มักจะเป็นที่มั่วสุมของอันธพาลและผู้ร้าย เขตที่ 3 เป็นเขตที่อยู่อาศัยของผู้ใช้แรงงาน เป็นเขตที่มีความเสื่อมโทรมน้อยกว่าเขตที่ 2 เขตที่ 4 เป็นเขตที่อยู่อาศัยของชนชั้นกลาง เป็นที่ตั้งบ้านเรือนของผู้ที่มีวิชาชีพ ข้าราชการ ผู้ทำงานตามห้างร้าน

บริษัทผู้ที่มีธุรกิจขนาดเล็ก เขตที่ 5 เป็นเขตชานเมืองและเมืองบริวาร ผู้คนมักจะออกจากบ้านไปทำงานในเมืองตอนกลางวัน และกลับมาพักผ่อนในตอนกลางคืน²⁰

Burgess ได้พบว่าอาชญากรรมมักจะมีสถิติสูงมากในบริเวณใจกลางของนครชิคาโก ในบริเวณซึ่งเป็นย่านธุรกิจรวมกับย่านที่อยู่อาศัย ลักษณะชั่วคราว เนื่องจากมีการย้ายเข้าออกอยู่เสมอ สถิติอาชญากรรมรวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนลดลงทุกขณะเมื่อถอยห่างจากใจกลางเมืองออกไป

2. ทฤษฎีนิเวศวิทยาอาชญากรรม (Ecological Theory of Crime)

ทฤษฎีนิเวศวิทยาอาชญากรรมเกิดจากสมมุติฐานว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นเพราะอิทธิพลของสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านที่มีชุมชนหนาแน่น และมีอัตราการเพิ่มของประชากรค่อนข้างสูง

การสำรวจทางอาชญาเกี่ยวกับพื้นที่ สภาพแวดล้อม และอาชญากรรมได้เริ่มต้นครั้งแรกในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้ศึกษาถึงอาชญากรรมด้วยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของชุมชน โดยอาศัยพื้นฐานทางทฤษฎีของ Burgess ที่รู้จักกันในชื่อ “Concentric circles Theory” โดยมีแนวความคิดในเรื่อง “Natural Areas” เป็นพื้นฐานรองรับอยู่ ได้ใช้เทคนิคในการศึกษาและในการเสนอผลงานหลายแบบอย่างด้วยกัน อันได้แก่ การแสดงด้วยแผนที่อย่างละเอียดเกี่ยวกับการกระจายของภาวะทางสังคมและพฤติกรรมชนิดต่างๆ ไปตามพื้นที่ โดยการรวบรวมสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดแต่ละรายกำหนดจุด (Plot) ลงบนแผนที่ตลอดจนการเก็บรวบรวมประวัติชีวิตที่น่าสนใจ และหลักฐานในทางคุณภาพแบบอื่น ๆ สิ่งที่น่าสังเกตประการหนึ่งได้แก่ การรวมกันอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อนอย่างหนาแน่นของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสังคมหลายรูปแบบด้วยกัน จากการศึกษาพบว่าผู้กระทำความผิดจะอาศัยอย่างหนาแน่นที่สุดอยู่ในเขตปรับเปลี่ยน (Transition Zones) ซึ่งอยู่รอบ ๆ ศูนย์กลางธุรกิจการค้าตรงใจกลางเมืองต่อมาภายหลัง Shaw และ McKay ได้ร่วมมือกันใช้วิธีการศึกษาแนวเดียวกันนี้ ทำการวิเคราะห์อัตราการกระทำผิดเรื่องเดียวกันในเมืองใหญ่ ๆ ของสหรัฐ อีกหลายแห่งด้วยกัน ซึ่งก็ได้ผลออกมาคล้ายคลึงกันในลักษณะของแบบแผนที่ ๆ ไป จะแตกต่างกันก็เฉพาะแต่ในรายละเอียดเท่านั้น จนกระทั่ง Shaw และ McKay ได้ให้ข้อสรุปไว้ว่าการกระจายของอัตราการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเป็นไปตามแบบแผนของโครงสร้างทางกายภาพและทางสังคมของเมือง กล่าวคือ อัตราจะสูงสุดในพื้นที่ใกล้จุดศูนย์กลางของเมืองแล้วค่อย ๆ ลดลงไปเรื่อย ๆ เมื่อออกจากศูนย์กลางของเมืองมากขึ้น อันเป็นปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “Gradient Tendency” ลักษณะของ “ย่านเด็กกระทำผิด” ก็คือความเสื่อมโทรมทาง

²⁰ Burgess. Neighborhood Team policeing Washington . (D.C.; u.s. Department of Justice, 1929), p. 215.

กายภาพ (ตีกรามบ้านช่องและถนนหนทาง) การอยู่ใกล้ศูนย์กลางธุรกิจและอุตสาหกรรมบางประเภท การมีสัดส่วนของผู้ตักงานสูง การมีชาวบ้านเป็นผู้เช่าอาศัยทั้งหมดและมีนิโกรกับคนต่างด้าวอพยพอยู่กันอย่างหนาแน่นนอกจากนั้น ผลการศึกษาข้างแสดงให้เห็นด้วยว่าถึงแม้กลุ่มผู้อพยพจะเข้าอยู่อาศัยในแหล่งเสื่อมโทรมกันเป็นระลอก ๆ แต่อัตราการกระทำผิดในพื้นที่แบบนี้ ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงจนเป็นที่ ผิดสังเกตไปแต่อย่างใด ยังมีอัตราสูงเหมือนเดิม จะเห็นได้ว่าการกระทำผิดของเด็ก จะมีจำนวนสูงมาก ในท้องที่ที่เป็นย่านสลัมและย่านธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านที่มีการเปลี่ยนแปลงของประชากรสูง ได้แก่ ย่านที่มีการอพยพพื้นที่ที่เป็นกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ซึ่งประกอบด้วยโรงงาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ ศูนย์การค้า

Clifford, R.S. and Henry จากการศึกษาทางด้านนิเวศวิทยาอาชญากรรม พอสรุปได้ว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ถาวรตามลักษณะพื้นที่ บริเวณใดที่เกิดอาชญากรรมขึ้นบ่อยครั้งก็คงจะ เกิดซ้ำอยู่เช่นนั้น ในบริเวณแหล่งเสื่อมโทรมบางแห่ง แม้ผู้อาศัยจะสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปตาม กาลเวลาโดยบุคคลต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนาก็ตาม สถิติอาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าวก็ยังคงสูงเช่นเดิม แต่อย่างไรก็ดีไม่อาจกล่าวได้ว่า บริเวณพื้นที่คือสาเหตุของอาชญากรรม แต่ปัจจัยที่ส่งเสริมอาชญากรรม น่าจะแอบแฝงอยู่ในสภาพแวดล้อม เพราะพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมนั้นมีความแตกต่างไปจากพื้นที่มี อาชญากรรมต่ำ ทั้งในสภาวะทางกายภาพ ทางเศรษฐกิจ และทางสังคม²¹

3. ทฤษฎีสภาพไร้กฎหมาย (Anomie Theory) เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ทฤษฎีเป้าหมายและ วิธีการ (The Goals and Means Theory) นักสังคมวิทยาชาวอเมริกันได้อธิบายสภาพไร้กฎหมายไว้ว่า คือ สภาพอันสลับซับซ้อนที่ประกอบไปด้วยความยากจน การมีโอกาอย่างจำกัดที่จะดำเนินไปสู่ความสำเร็จ ในการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม จะปรากฏขึ้นเมื่อค่านิยมที่ดั่งงามในสังคมไม่เป็นที่ยอมรับของคนบาง กลุ่มที่มุ่งประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง ทำให้คนมุ่งที่จะให้บรรลุเป้าหมายโดยไม่คำนึงถึงวิธีปฏิบัติอัน ถูกต้องตามกฎหมาย กล่าวง่าย ๆ ก็คือว่าสภาพไร้กฎหมายเกิดขึ้นเมื่อคนยึดวิธีปฏิบัติอันถูกต้องตาม กฎหมาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันพึงประสงค์ เป้าหมายกลายเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม จะใช้วิธีการ อย่างไม่สำคัญขอให้บรรลุเป้าหมายเป็นอันใช้ได้

ในการอธิบายเรื่องสภาพไร้กฎหมายนั้น มีสมมุติฐานว่า ได้ปรากฏหลักฐานอัตราการ เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในสังคม ซึ่งคนมีความแตกต่างกันในเรื่องรายได้ ชนชั้น และเชื้อชาติ อัตราการ เกิดสูงสุดและแรงกดดันให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากที่สุดจะปรากฏในกลุ่มคนที่ตกต่ำในทาง เศรษฐกิจและสังคม เป็นสภาพที่โอกาสจะแสวงหาสรรพสินค้าของมีอยู่น้อย ระดับการศึกษาของคน

²¹ Clifford, R.S. and Henry, A Journal of an Embassy the Governor General

พวกนั้นก็ต่ำกว่าคนกลุ่มอื่นๆ แต่ทุกคนที่จะประสบอุปสรรคหรือความยากลำบากในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในสังคมไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเสมอไป คนที่มีถิ่นฐานอยู่ในสภาพของสังคมที่ถูกกดดันเท่านั้น ที่อาจจะตกอยู่ในสภาพไร้กฎหมาย

4. ทฤษฎีกลไกในการควบคุม ทฤษฎีนี้ตั้งขึ้นโดยนักอาชญาวิทยา ชาวอเมริกัน ทฤษฎีนี้อธิบายทั้งพฤติกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายและพฤติกรรมเบี่ยงเบน กลไกในการควบคุมนั้นมีอยู่สองลักษณะคือ ระบบการควบคุมภายใน และระบบการควบคุมภายนอก โดยยึดสมมุติฐานไว้ว่ากลไกภายในที่เข้มแข็งและกลไกภายนอกที่มีพลังสูงจะเป็นสิ่งขวางกั้นพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้

Luthans ระบบการควบคุมภายในส่วนใหญ่ จะประกอบไปด้วยสิ่งที่เรียกว่าองค์ประกอบของความเป็นตัวตน เช่น การควบคุมตนเอง การมีแนวคิดที่ดี ความเข้มแข็งของจิตสำนึก ความมีสติสัมปชัญญะ ความอดทนสูง ความอดทนต่อสิ่งชั่วร้าย ความรับผิดชอบ การมีจุดหมายปลายทาง ความสามารถสิ่งทดแทนที่จะทำให้เกิดความพอใจ ความสามารถหาเหตุผลลดความตึงเครียดให้แก่ตนเองได้ สิ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นตัวกำหนดภายในจิตใจ²²

สำหรับระบบการควบคุมภายนอกนั้น หมายถึง ปัจจัยทางสังคมที่จะทำให้คนประพฤติอยู่ในขอบเขต ประกอบไปด้วยปรากฏการณ์ทางศีลธรรม ความเข้มแข็งของสถาบันที่ส่งเสริมในเรื่องแนวทางประพฤติ เป้าหมาย และความมุ่งหวังแห่งชีวิต สภาพสังคมที่เต็มไปด้วยความหวังและความมีเหตุผล คำแนะนำและวินัยที่มีประสิทธิภาพ กิจกรรมที่มีเหตุผล การมี โอกาสได้รับการยอมรับนับถือ การมีเอกลักษณ์และมีสิ่งหมายปอง

ทฤษฎีกลไกในการควบคุม ชี้ให้เห็นถึงข้อกำหนดของพฤติกรรมที่อยู่ในระเบียบแบบแผนที่จะต่อต้านการเบี่ยงเบนและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างมีความหวังในสังคม อาจกล่าวได้ว่าระบบการควบคุมภายในและภายนอก เป็นแกนกลางสำคัญที่จะคอยป้องกันแรงกดดันและแรงดึงดูดจากสภาพแวดล้อมภายนอก และป้องกันตัณหาภายในจิตใจของเราเองด้วย แรงกดดันจากภายนอก เช่น ความยากจน การถูกเอารัดเอาเปรียบ การขัดแย้งและการทะเลาะกัน ข้อห้ามต่าง ๆ ของสังคม สภาพความเป็นอยู่ของชนกลุ่มน้อย โอกาสที่จะประสบความสำเร็จมีอยู่อย่างจำกัด แรงดึงดูดจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น ความสับสน ความชั่วร้าย พฤติกรรมเบี่ยงเบนนานาชนิด การ โฆษณาสินค้าน้ำ การ โฆษณาชวนเชื่อ สิ่งชักนำต่าง ๆ ให้เกิดการกระทำผิดส่วนตัณหาภายในจิตใจ เช่น ความต้องการ ความวิตกกังวล ความวุ่นวายในจิตใจ ความผิดหวังการเป็นปฏิปักษ์ ความมั่งร่ำรวย ความรู้สึกต่ำต้อย เป็นต้น

²² Luthans, *Organization Behavior*, (New York : Mcgraw-Hill,1973) , p. 41.

สรุปได้ว่า สิ่งที่มีอิทธิพลในสังคมดังที่ได้กล่าวข้างต้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนเรากระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่อธิบายอาชญากรรมเกี่ยวกับบุคคลและอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินได้

5. ทฤษฎีหลายสาเหตุกับการเกิดอาชญากรรม

ทฤษฎีหลายสาเหตุมีหลักว่า ปัจจัยที่จะทำให้เกิดอาชญากรรมนั้นประกอบขึ้นหลายอย่าง ปัจจัยเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กับอาชญากรรม หรือการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

นักอาชญาวิทยาชาวอังกฤษกล่าวไว้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอาชญากรรม คือ ปัจจัยทางกายภาพ (Physical Factors) และปัจจัยทางสังคม (Social Factors) ปัจจัยสองด้านนี้ส่งผ่านไปยังปัจจัยทางจิตใจ (Mental Factors) คำอธิบายโดยสรุปมีว่า ปัจจัยทางกายภาพ และปัจจัยทางสังคมจะก่อเกิดอาชญากรรมก็ต่อเมื่อจิตใจเอื้ออำนวยให้เป็นไป กล่าวคือ มีความต้องการหรือแรงจูงใจที่จะกระทำเช่นนั้น แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าลักษณะของจิตใจจะเป็นตัวแปรที่เด่นชัดเหนือปัจจัยอื่น หากความกดดันของปัจจัยอื่นแรงมาก และมีเชื้อของความต้องการทางจิตใจแม้เพียงนิดเดียวก็อาจจะนำไปสู่การกระทำผิดได้ อย่างไรก็ตามถ้าขาดความต้องการทางจิตใจแล้ว อาชญากรรมก็จะไม่เกิด อีกนัยหนึ่งหากความต้องการทางจิตใจมาก แม้จะไม่มีปัจจัยอื่นก็อาจจะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมได้ และเขายังชี้ให้เห็นว่าปัจจัยกลายเป็นสาเหตุก็ต่อเมื่อปัจจัยนั้นเป็นแรงจูงใจให้เกิดอาชญากรรม แผนภูมิแนวความคิดของ Mannheim มีง่าย ๆ ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 แสดงแรงจูงใจให้เกิดอาชญากรรม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บำรุง เกิดดี ได้ศึกษา “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ต่อการป้องกันอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีของบัญชาการตำรวจภูธร 3 พบว่า “โครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ในแง่การแสวงหาความร่วมมือระหว่างประชาชนและตำรวจ โดยเฉพาะความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกันและในทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติตามโครงการชุมชนสัมพันธ์ต่อการป้องกันอาชญากรรม โครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ช่วยให้ตำรวจได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากประชาชนในการปฏิบัติงานของตำรวจมากขึ้น”²³

อรรถกิจ กรณทอง ได้ศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดระบบสายตรวจ : ศึกษากรณี สถานีตำรวจภูธรฝึ่งคร้าชนิเวศน์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจในกาจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจ เพื่อแสวงหาแนวทางเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบในการจัดสายตรวจที่เหมาะสมกับความพึงพอใจของประชาชน ผลการศึกษาพบว่า “การจัดระบบสายตรวจของสถานีตำรวจภูธรฝึ่งคร้าชนิเวศน์มีความเหมาะสมดีแล้ว ประชาชนมีความอบอุ่นใจ อย่งไรก็ตาม ควรจัดให้มีนายตำรวจสัญญาบัตรร่วมตรวจด้วยเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม สายตรวจต้องเข้าระงับเหตุได้ทันทีที่แจ้ง สายตรวจควรแต่งกายสุภาพเรียบร้อยและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ควรมีการหยุดพูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสารและเยี่ยมเยียนประชาชน ควรตรวจสถานและช่วงเวลาที่เกิดอาชญากรรมบ่อย ๆ”²⁴

ณรงค์ บำรุงรัตน์ ได้ศึกษา การจัดสายตรวจกับการป้องกันอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของตำรวจสายตรวจในการป้องกันและลดอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า “เจ้าหน้าที่สายตรวจให้ความคุ้มครองด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังไม่เพียงพอต่อการกิจและความรับผิดชอบทั้งนี้เพราะปริมาณสายตรวจมีไม่เพียงพอ สาเหตุจากกำลังตำรวจต้องไปประจำหน่วยงานและการเฝ้าสถานที่สำคัญต่างๆ” และผล

²³ บำรุง เกิดดี, “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานตาม โครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ต่อการป้องกันอาชญากรรม : กรณีศึกษาเฉพาะกรณีของบัญชาการตำรวจภูธรภาค3”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) 2535, บทคัดย่อ.

²⁴ อรรถกิจ กรณทอง, “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดระบบสายตรวจ : ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรฝึ่งคร้าชนิเวศน์”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2535, บทคัดย่อ.

การศึกษายังพบว่า “ไม่ว่าแผนการดำเนินงานของตำรวจเป็นเช่นไร แต่หากยังมีอุปสรรคเกี่ยวกับการขาดแคลนกำลังพล วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณอย่างจำกัด ก็จะทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไม่ได้ผลเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังต้องเพิ่มการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมด้วย”²⁵

กรรภิรมย์ บุญญฤทธิ ได้สำรวจทัศนคติของประชาชนต่องานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์พบว่า “ประชาชนมักจะได้รับความช่วยเหลือและให้คำแนะนำจากตำรวจไม่ว่าจะเป็นด้านเอกสารแผ่นปลิวคำแนะนำในการป้องกันอาชญากรรมและการไปติดต่อราชการกับตำรวจ” ประชาชนรู้สึกว่าการออกเยี่ยมเยียนชุมชน และเข้าร่วมสังสรรค์หรือเล่นกีฬากับสมาชิกในชุมชนบ่อยครั้งซึ่งมีผลทำให้ประชาชนรู้สึกว่าการกิจกรรมต่างๆที่ตำรวจจัดขึ้นมีส่วนช่วยในการลดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด อบายมุข เด็กและเยาวชน จราจร ฯลฯ และเป็นส่วนที่สร้างเสริมให้ตำรวจกับสมาชิกในชุมชนมีความเข้าใจอันดีต่อกัน ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าการตรวจส่วนใหญ่มีระเบียบวินัยดี พูดจาไพเราะ และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงตรง มีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ อยากมีส่วนช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านต่างๆ และมั่นใจว่าตำรวจเป็นที่พึ่งได้ยามเมื่อได้รับความเดือดร้อนจากอาชญากรรม²⁶

กองวิจัยและการวางแผนกรมตำรวจ ได้ศึกษา “ปัญหาความร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน” พบว่า ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากสาเหตุใหญ่ 5 ประการ คือ²⁷

1. สาเหตุจากพฤติกรรมของตำรวจเอง
2. สาเหตุจากประชาชนคาดหวังในการปฏิบัติงานของตำรวจ
3. สาเหตุจากความอ่อนแอของระบบการบริหารและบุคลากรชั้นสูงของกรมตำรวจทำให้กรมตำรวจไม่อาจต้านกระแสทางการเมืองได้
4. สาเหตุจากสถานะเศรษฐกิจและสังคม
5. สาเหตุจากทัศนคติของประชาชนที่มีอยู่กับตำรวจอยู่เดิม

²⁵ ณรงค์ บำรุงรัตน์, “การจัดสายตรวจกับการป้องกันอาชญากรรม : ศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2535, หน้า 56-58.

²⁶ กรรภิรมย์ บุญญฤทธิ, “ความร่วมมือของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตกรุงเทพมหานคร”, ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (คณะรัฐศาสตร์ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2525), หน้า 37.

²⁷ กองวิจัยและการวางแผนกรมตำรวจ “ปัญหาความร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน”, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์, 2549) อัดสำเนา.

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ข้อมูลส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- การศึกษา
- สถานภาพ
- ระดับยศ
- ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่

ตัวแปรตาม

ปัญหาการป้องกันและปราบปรามด้าน

อาชญากรรม

- การจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์
- ทักษะคดีต่อเจ้าหน้าที่
- บทลงโทษผู้กระทำความผิด
- ภาพรวมความคิดเห็น
- กฎหมายรัฐธรรมนูญ
- นโยบาย
- การส่งผู้ต้องหา
- มนุษยสัมพันธ์
- การให้ความร่วมมือ
- ค่าตอบแทน
- หน่วยงานอื่น
- เจ้าหน้าที่
- ผู้มีอิทธิพล
- อุปกรณ์ เครื่องมือ
- เงินงบประมาณ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยศึกษาปัญหาในการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์แปรผล ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายปราบปรามประจำสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานปราบปราม ชั้นประทวน จำนวน 60 คน นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร จำนวน 10 คน และผู้กำกับสถานี 1 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาได้ดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ จะใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามในเนื้อหาที่เกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องปัญหาต่อการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามที่ผู้ศึกษาได้จัดทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการศึกษาจากเอกสาร ตำรา งานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามที่มีคำตอบแบบปลายปิด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดเกี่ยวกับการบริหารงานป้องกันและปราบปรามของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วางในด้านอาชญากรรมคำตอบมี 5 คำตอบ ลักษณะของคำตอบมี 5 คำตอบในแบบลิเกิตสเกล ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

โดยมีน้ำหนักคะแนนของคำตอบ ดังนี้

มากที่สุด	มีน้ำหนักคะแนน	5
มาก	มีน้ำหนักคะแนน	4
ปานกลาง	มีน้ำหนักคะแนน	3
น้อย	มีน้ำหนักคะแนน	2
น้อยที่สุด	มีน้ำหนักคะแนน	1

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเสนอปัญหาหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ

แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นด้วยตัวเอง นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านแก้ไข จากนั้นทดลอง (Try-out) จำนวน 30 คน จึงนำไปเก็บข้อมูลวิเคราะห์ต่อไป

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสถิติ SPSS โดยในการวิเคราะห์ได้กำหนดเกณฑ์ระดับน้ำหนักคะแนนของความคิดเห็นดังนี้

มากที่สุด	มีระดับคะแนน	4.50-5.00
มาก	มีระดับคะแนน	3.50-4.49
ปานกลาง	มีระดับคะแนน	2.50-3.49
น้อย	มีระดับคะแนน	1.50-2.49
น้อยที่สุด	มีระดับคะแนน	ต่ำกว่า 1.50 ลงไป

สำหรับสถิติที่ใช้ในการพรรณนาข้อมูลทั่วไปใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังประชากรข้าราชการตำรวจ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ภายในอำเภอแม่วาง ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 71 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 71 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ของประชากรทั้งหมด โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ได้แก่ ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่มประชากรต่อปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในอำเภอแม่วาง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	71	100.0
หญิง	0	0.0
รวม	71	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง ส่วนใหญ่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างเพศชายทั้งหมดไม่มีประชากรกลุ่มตัวอย่างหญิง ทั้งนี้เนื่องมาจากงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในด้านการป้องกันและปราบปรามในด้านอาชญากรรมเป็นงานที่มีความเสี่ยงสูง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เพศชายในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-25	0	0.0
26-35	13	18.3
36-45	43	60.6
46-60	15	21.1
รวม	71	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มียุระหว่าง 36-45 ปี มี 43 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 ของกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกออกเป็นกลุ่มอายุ 18-25 ปี จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 กลุ่มอายุ 26-35 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 กลุ่มอายุ 46-60 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	53	74.6
ปริญญาตรี	16	22.5
ปริญญาโท	2	2.9
สูงกว่าปริญญาโท	0	0.0
รวม	71	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบว่า การศึกษาด้านปริญญาตรี 53 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 16 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 จบการศึกษาระดับปริญญาโท 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 สูงกว่าปริญญาโท 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	3	4.2
สมรส	65	91.6
หย่า	3	4.2
รวม	71	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่าง ข้าราชการ สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง มีสถานภาพสมรสจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 91.6 สถานภาพโสดจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 หย่าจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	จำนวน	ร้อยละ
ส.ต.ต.-ค.ต.	60	84.5
ร.ต.ต.-ร.ต.อ.	3	4.2
พ.ต.ต.-พ.ต.อ.	8	11.3
รวม	71	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างมีตำแหน่งมีตำแหน่งสิบตำรวจตรีถึงดาบตำรวจ มีจำนวนทั้งสิ้น 60 คน คิดเป็นร้อยละ 84.5 โดยร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอกจำนวน 3 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 4.2 โดยมีพันตำรวจตรีถึงพันตำรวจเอกจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	15	21.1
5-10 ปี	15	21.1
11-15 ปี	11	15.4
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	30	42.2
รวม	71	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติงานในอำเภอแม่วางมากกว่า 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 โดยต่ำกว่า 5 ปี มี 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 จำนวน 5-10 ปี มี 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 จำนวน 11-15 ปี มี 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	17	23.9
5-10 ปี	15	21.1
11-15 ปี	11	15.4
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	28	39.4
รวม	71	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วางระยะเวลามากกว่า 15 ปีขึ้นไป มี 28 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 ต่ำกว่า 5 ปี มี 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 จำนวน 5-10 ปี มี 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 จำนวน 11-15 ปี มี 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามลักษณะการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
การตั้งจุดตรวจ	31	43.6
การตรวจค้นหมู่บ้าน	10	14.0
การจับกุม	16	22.5
การรับแจ้งเหตุ	14	19.7
รวม	71	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า การปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยมีการจัดตั้งจุดตรวจ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 การจับกุม 16 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 การรับแจ้งเหตุ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 การตรวจค้นหมู่บ้าน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

4.2 ความเห็นของประชากรต่อปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในอำเภอแม่วาง

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามความคิดเห็นของประชากรต่อการจัดชุดมวลชนสัมพันธ์ช่วยแก้ปัญหาความเข้าใจระหว่างตำรวจกับประชาชนได้

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
การจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์ช่วยแก้ปัญหาความไม่เข้าใจระหว่างตำรวจกับประชาชนได้	41	(57.7)	21	(29.5)	2	(2.8)	4	(5.6)	3	(4.2)
รวม	41	(57.7)	21	(29.5)	2	(2.8)	4	(5.6)	3	(4.2)

จากตารางที่ 9 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจร้อยละ (57.7) ตัดหรือออก 41 คน เชื่อว่า การจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์สามารถช่วยแก้ปัญหาความไม่เข้าใจระหว่างตำรวจกับประชาชนได้ แต่ในขณะเดียวกันก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียง 3 คน หรือร้อยละ 4.2 เท่านั้น ที่มีความรู้สึกว่าการจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์ไม่ได้ผลตามที่คาดหวังเอาไว้

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนร้อยละของประชาชนบางส่วนมีทัศนคติที่ไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
ประชาชนบางส่วนมีทัศนคติที่ไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามอาชญากรรม	11	(15.4)	34	(47.8)	19	(26.7)	7	(9.8)	0	(0.0)
รวม	11	(15.4)	34	(47.8)	19	(26.7)	7	(9.8)	0	(0.0)

จากตารางที่ 10 พบว่า ร้อยละ (47.8) ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือจำนวน 34 คน เห็นว่าประชาชนบางกลุ่มยังมีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งทำให้คนกลุ่มนี้ไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่าที่ควรในการชี้เบาะแสของคดีต่างๆ ร้อยละ 26.7 หรือ 19 คน เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.4 หรือ 11 คน เห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด มีเพียง 9.8 หรือ 7 คน และ 0.0 หรือ 0 คน เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยถึงน้อยที่สุด

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนร้อยละปัญหาบทกำหนดโทษของผู้กระทำผิดในคดีอาชญากรรม

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
บทลงโทษของผู้กระทำผิดในคดีอาญาไม่รุนแรงเท่าที่ควรทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวหรือเข็ดหลาบต่อการลงโทษ	15	(21.1)	40	(56.3)	10	(14.0)	5	(7.04)	0	(0.0)
รวม	15	(21.1)	40	(56.3)	10	(14.0)	5	(7.04)	0	(0.0)

จากตารางที่ 11 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 40 คน หรือร้อยละ 56.3 มีความเห็นว่ากระบวนการลงโทษของผู้กระทำความผิดกฎหมายของไทยยังขาดความเด็ดขาดต่อผู้กระทำผิดทำให้ผู้กระทำผิด มีเพียง 1 คน หรือร้อยละ 1.4 ที่คิดว่าบทลงโทษส่งผลกระทบต่อการกระทำความผิดในคดีอาญาน้อยที่สุด มีประชากรจำนวน 10 คน ร้อยละ 14.0 เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนร้อยละภาพรวมปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
ในภาพรวมปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับใด	6	(8.45)	12	(16.9)	46	(64.7)	5	(7.0)	2	(2.8)
รวม	6	(8.45)	12	(16.9)	46	(64.7)	5	(7.0)	2	(2.8)

จากตารางที่ 12 พบว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.7 หรือ 46 คน เห็นว่าปัญหาในภาพรวมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วางอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 2.8 หรือ จำนวน 2 คน มีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด ส่วนร้อยละ 16.9 หรือ 12 คน เห็นว่าเป็นปัญหามาก

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนร้อยละปัญหากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกำหนดสิทธิเสรีภาพของประชาชนเอาไว้เป็นจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่	33	(46.4)	27	(38.0)	5	(7.0)	4	(5.6)	2	(2.8)
รวม	33	(46.4)	27	(38.0)	5	(7.0)	4	(5.6)	2	(2.8)

จากตารางที่ 13 พบว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกำหนดสิทธิและเสรีภาพประชาชนเอาไว้ในบางครั้ง ก่อให้เกิดปัญหาแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ 33 คน หรือร้อยละ 46.4 เห็นว่าปัญหา เป็นปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ มีเพียง 5 คนหรือร้อยละ 7.0 และจำนวน 2 คน ร้อยละ 2.8 ที่เห็นว่า อยู่ในระดับปานกลางหรือน้อยที่สุด

ตารางที่ 14 แสดงร้อยละและปัญหานโยบายในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
นโยบายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วางใช้ได้ผลหรือไม่	4	(5.6)	20	(28.1)	4.3	(60.5)	2	(2.8)	2	(2.8)
รวม	4	(5.6)	20	(28.1)	4.3	(60.5)	2	(2.8)	2	(2.8)

จากตารางที่ 14 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ 43 คนหรือร้อยละ 60.5 มีความเห็นว่าปัญหา นโยบายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วางอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ผลอยู่ในระดับปานกลางถึงมากมี 20 คนหรือร้อยละ 28.1 เห็นว่า ปัญหา นโยบายอยู่ในระดับมาก มี 2 คนหรือร้อยละ 2.8 เห็นว่าปัญหา นโยบายอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนร้อยละปัญหาการกำหนดส่งตัวผู้ต้องหาในระบบศาลยุติธรรม

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
การกำหนดให้ส่งตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาลภายใน 48 ชั่วโมง สร้างปัญหาในทางปฏิบัติในการรวบรวมพยานหลักฐาน	9	(12.6)	20	(28.1)	35	(49.2)	7	(9.8)	0	(0.0)
รวม	9	(12.6)	20	(28.1)	35	(49.2)	7	(9.8)	0	(0.0)

จากตารางที่ 15 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจร้อยละ 49.2 หรือ 35 คน มีความเห็นว่า การส่งตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาลภายใน 48 ชั่วโมง สร้างปัญหาในทางปฏิบัติในการรวบรวมพยานหลักฐานอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก มีร้อยละ 28.1 หรือ 20 คน เห็นว่าอยู่ในระดับมาก มีเพียงร้อยละ 9.8 เห็นว่าเป็นปัญหาและร้อยละ 0.0 หรือร้อยละ 0 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนร้อยละปัญหาเจ้าหน้าที่ตำรวจขาดมนุษยสัมพันธ์

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนกวดมมนุษยสัมพันธ์กับประชาชนไม่ให้ความเชื่อมั่นในการทำงานของตำรวจ	3	(4.22)	13	(18.3)	51	(71.8)	4	(5.6)	0	(0.0)
รวม	3	(4.22)	13	(18.3)	51	(71.8)	4	(5.6)	0	(0.0)

จากตารางที่ 16 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ 51 หรือร้อยละ 71.8 เห็นว่า มีเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนขาดการมีมนุษยสัมพันธ์กับประชาชนทำให้ประชาชนไม่ให้ความเชื่อมั่นในการทำงานของตำรวจอยู่ในระดับปานกลางมี 13 คนหรือร้อยละ 18.3 เห็นว่าเป็นปัญหามากมี 4 คน หรือร้อยละ 5.6 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยมี 3 คนหรือร้อยละ 4.22 เห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุดและมีเพียง 0 คนหรือ ร้อยละ 0.0 ที่เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนร้อยละปัญหาประชาชนไม่ให้ความร่วมมือ

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
เมื่อเกิดคดีหรือเหตุการณ์เกิดขึ้น ผู้ที่รู้เห็นในการกระทำผิดมักจะมีความคิดว่าเสียเวลากลับเป็นพยานหรือไม่ใช่ธุระของตน	10	(14.0)	43	(10.5)	10	(14.0)	6	(8.4)	2	(2.7)
รวม	10	(14.0)	43	(10.5)	10	(14.0)	6	(8.4)	2	(2.7)

จากตารางที่ 17 พบว่า เมื่อเกิดคดีหรือเหตุการณ์ขึ้น ผู้ที่รู้เห็นในการกระทำผิดมักจะมีความคิดว่าเสียเวลากลับเป็นพยานหรือไม่ใช่ธุระของตน ข้าราชการตำรวจร้อยละ 60 หรือ 43 คน มีความเห็นว่าปัญหาประชาชนไม่ให้ความร่วมมือมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 14.0 หรือ 10 คน เห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด มี 10 คน ร้อยละ 14.0 เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง มี 6 คน หรือร้อยละ 8.4 คิดว่าเป็นปัญหาน้อยและ 2 คน เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด ร้อยละ 2.8

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและปัญหาค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
ค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านอื่นๆ เช่น เบี้ยเลี้ยง การเลื่อนขั้นเงินเดือนมีไม่เพียงพอทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปราม	17	(23.9)	31	(43.6)	13	(18.3)	6	(8.45)	4	(5.6)
รวม	17	(23.9)	31	(43.6)	13	(18.3)	6	(8.45)	4	(5.6)

จากตารางที่ 18 พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ร้อยละ 43.6 หรือ 31 คนคิดว่า ค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น เบี้ยเลี้ยง การเลื่อนขั้นเงินเดือนมีไม่เพียงพอ เป็นปัญหามากและร้อยละ 23.9 หรือ 17 คนเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด มีเพียง 6 คนหรือร้อยละ 8.45 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยและมี 4 คนเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนร้อยละปัญหาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานอื่นมีส่วนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมหรือไม่ อาทิเช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อ.ส. อ.บ.ต. อ.ป.พ.ร. อาสาสมัคร ตำรวจบ้าน	13	(18.3)	35	(42.9)	21	(29.5)	2	(2.8)	0	(0.0)
รวม	13	(18.3)	35	(42.9)	21	(29.5)	2	(2.8)	0	(0.0)

จากตารางที่ 19 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจถึงร้อยละ 49.2 หรือ 35 คน มีความเห็นว่า จากการประสานงานการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานอื่น ๆ ช่วยสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ช่วยลดภาระลงได้มาก มีจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 18.3 หรือจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 18.3 หรือจำนวน 13 คน เห็นว่าช่วยแก้ปัญหาได้มากที่สุด มีจำนวน 29.5 หรือ 21 เห็นว่าช่วยแก้ปัญหาในระดับปานกลาง มีเพียงร้อยละ 2.8 หรือจำนวน 2 คน เห็นว่า ช่วยแก้ปัญหาได้น้อย และร้อยละ 0.0 หรือจำนวน 0 คน เห็นว่าช่วยแก้ปัญหาได้น้อยที่สุด

ตารางที่ 20 แสดงปัญหาอัตราจ้างเจ้าหน้าที่ในการควบคุมอาชญากรรม

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
อัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลตามเป้าหมายในการควบคุมอาชญากรรม	12	(16.9)	16	(22.5)	30	(42.2)	9	(12.6)	4	(5.6)
รวม	12	(16.9)	16	(22.5)	30	(42.2)	9	(12.6)	4	(5.6)

จากตารางที่ 20 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ 30 คนหรือร้อยละ 42.2 เห็นว่าอัตราเจ้าหน้าที่ในการควบคุมอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลางมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ 16 คนหรือร้อยละ 22.5 เห็นว่าเป็นปัญหามาก เจ้าหน้าที่ตำรวจ 12 คนหรือร้อยละ 16.9 มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด และมีจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ 9 คนหรือร้อยละ 12.6 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อย มีเพียง 4 คนเท่านั้นที่เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดโดยร้อยละ 5.6

ตารางที่ 21 แสดงปัญหาผู้ที่อิทธิพลในท้องถิ่นมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นบางคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทำให้ประชาชนหวาดกลัวต่ออิทธิพลส่งผลให้ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับตำรวจในการปราบปรามอาชญากรรม	11	(15.4)	31	(43.6)	19	(26.9)	10	(14.0)	0	(0.0)
รวม	11	(15.4)	31	(43.6)	19	(26.9)	10	(14.0)	0	(0.0)

จากตารางที่ 21 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ 31 คน ร้อยละ 43.6 มีความเห็นว่า เป็นปัญหามากต่อการปฏิบัติหน้าที่ มี 19 คนหรือร้อยละ 26.9 เห็นว่า ปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและจำนวน 11 คน ร้อยละ 15.4 เห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด มีจำนวน 10 คนหรือร้อยละ 0.0 เห็นว่าเป็นปัญหาต่อการปราบปรามในด้านอาชญากรรมน้อยที่สุด

ตารางที่ 22 แสดงปัญหาอุปกรณ์เครื่องมือมีไม่เพียงพอ

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อาทิ เช่น สายตรวจรถยนต์ เงินล่อซื้อ เครื่องมือสื่อสารฯ มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของเจ้าหน้าที่ตำรวจและความรุนแรงของปัญหา	26	(36.6)	22	(30.9)	15	(21.1)	4	(5.6)	4	(5.6)
รวม	26	(36.6)	22	(30.9)	15	(21.1)	4	(5.6)	4	(5.6)

จากตารางที่ 22 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ 26 คนหรือร้อยละ 36.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เห็นว่าอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ของตำรวจที่จำเป็นต้องใช้มีไม่เพียงพอต่อความต้องการและความรุนแรงของปัญหามากที่สุด มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ 22 คนร้อยละ 30.9 เห็นว่าเป็นปัญหามาก มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 15 คน ร้อยละ 21.1 เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียง 4 คน ร้อยละ 5.6 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อย และจำนวน 4 คนร้อยละ 5.6 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตารางที่ 23 แสดงปัญหาการสนับสนุนเงินงบประมาณจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ	ความเห็น	ร้อยละ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้สนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเท่าที่ควร	8	(11.2)	25	(35.2)	25	(35.2)	9	(12.6)	4	(5.6)
รวม	8	(11.2)	25	(35.2)	25	(35.2)	9	(12.6)	4	(5.6)

จากตารางที่ 23 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ 25 คนร้อยละ 35.2 เห็นว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้สนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อใช้ในการทำงานในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเท่าที่ควรเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงมาก ซึ่งจะเห็นว่ามีความถี่เท่ากันคือ ร้อยละ 35.2 มีเพียง 9 คนหรือร้อยละ 12.6 เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยและจำนวน 8 คนเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด 11.2 และมีเพียง 4 คนเท่านั้นที่เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด โดยเฉลี่ยร้อยละ 5.6

ปัญหาข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ภายหลังจากที่ได้รับแบบสอบถามแล้วผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่อำเภอแม่วาง พอจะสรุปปัญหาข้อเสนอแนะได้โดยสังเขปดังนี้คือ

4.2.1 การแก้ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่ถูกต้องและเพียงพอ อาทิเช่น ในพื้นที่เป็นภูเขาเกิดเหตุเป็นถิ่นทุรกันดาร การเดินทางยากลำบากควรสนับสนุนรถยนต์ที่มีมาตรฐาน เช่น รถโฟร์วีลไดร์ งานจะบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ได้

4.2.2 ปัญหาในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมด้านยาเสพติด ควรเพิ่มงานด้านมวลชนสัมพันธ์ และงานด้านการบริการประชาชนให้มากกว่านี้ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์หน่วยงานและเพื่อหาข่าวสารจากประชาชนจากปัญหาในด้านยาเสพติดและในด้านอื่น ๆ

4.2.3 ควรจัดสรรเงินสวัสดิการให้ข้าราชการตำรวจในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้มากกว่านี้ จะทำให้ผลการปราบปรามได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะมีส่วนไม่ให้อำเภอที่ตำรวจกระทำการทุจริตในหน้าที่

4.2.4 ทางรัฐบาลหรือทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรมีงบประมาณช่วยเหลือแก่อาสาสมัคร ตำรวจบ้าน อ.ป.พ.ร. หรือมีส่วนต่าง ๆ ที่ช่วยเหลืองานของสถานีตำรวจภูธร เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอและให้ความสำคัญแก่เจ้าหน้าที่เหล่านี้ด้วยให้มากกว่านี้

4.2.5 ควรลดขั้นตอนทางกฎหมายหรือระบบศาลยุติธรรม อาทิเช่น การขอยกหมายค้นที่รโหฐาน หรือตรวจค้นสิ่งผิดกฎหมายควรให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานตำรวจ โดยหัวหน้าสถานีมีอำนาจออก กฎหมายได้เหมือนเดิม เมื่อในอดีตที่ผ่านมา ทั้งนี้ เพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติหน้าที่

4.2.6 งบประมาณด้านกำลังพลในพื้นที่ที่มีประชากรเป็นชาวไทยภูเขา การติดต่อสื่อสารทำให้ เป็นปัญหาหรือกรณีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติควรมีสันสนุนบุคลากรเพื่อเป็นล่ามแปลภาษา

4.2.7 ความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของสายงานป้องกันและปราบปราม ยังมีโอกาส น้อยมาก เมื่อเทียบกับงานสายอื่น เช่น งานสอบสวน งานธุรการ เนื่องจากสายงานเหล่านี้ล้วนมีการเลื่อนไหล ไปตามวาระและอายุการทำงาน ส่วนสายงานป้องกันและปราบปรามเมื่อไม่มีตำแหน่งขึ้น ก็จะไม่ สามารถขึ้นได้ ก็จะยังคงอยู่ในตำแหน่งเดิมต่อไป

4.2.8 ด้านสวัสดิการความเป็นอยู่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะช่วยส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจมี กำลังในการปฏิบัติหน้าที่ ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่อำเภอแม่วาง

4.2.9 ผู้บังคับบัญชาไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติ เพราะผู้ปฏิบัติทำหน้าที่มานานย่อมรู้ ปัญหาอุปสรรคได้ดีกว่าผู้บังคับบัญชาที่ต้องมีการโยกย้ายตลอดเวลา

4.2.10 การสับเปลี่ยนหน้าที่ของระดับผู้น้อยโดยผู้บังคับบัญชาทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ หน้าที่เนื่องจากเกี่ยวกับความถนัดหรือความชำนาญของแต่ละบุคคล

4.2.11 ผู้บังคับบัญชาบางคนมีอคติต่อผู้ปฏิบัติงานทำให้เป็นปัญหาต่อการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม

4.2.12 ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอยู่ในลักษณะนายโกรนนายมัน ส่งผลต่อการประสานงานของ บุคลากรในหน่วย ทำให้ประสิทธิภาพลดลงในการทำงาน

4.3 แสดงระดับปัญหาการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

ลำดับ	ประเด็นปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	ระดับปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
1	การจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์	มากที่สุด	41	57.7
2	ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	มาก	34	47.8
3	บทลงโทษต่อผู้กระทำผิดกฎหมาย	มาก	40	56.3
4	ภาพรวมปัญหาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ปานกลาง	46	64.7
5	กฎหมายรัฐธรรมนูญมีผลต่อการปฏิบัติงาน	มากที่สุด	33	46.4

ลำดับ	ประเด็นปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	ระดับปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
6	นโยบายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	มาก	20	28.1
7	การส่งตัวผู้ต้องหาในการปฏิบัติงาน	ปานกลาง	35	49.2
8	มนุษยสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ปานกลาง	51	71.8
9	การให้ความร่วมมือของประชาชน	มาก	43	10.5
10	ค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่	มาก	31	43.6
11	หน่วยงานอื่นมีส่วนช่วยเหลือ	มาก	35	42.9
12	ความคิดเห็นต่ออัตรากำลังเจ้าหน้าที่	ปานกลาง	30	42.2
13	ผู้มีอิทธิพลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม	มาก	31	43.6
14	อุปกรณ์เครื่องมือไม่เพียงพอ	มากที่สุด	26	36.6
15	เงินสนับสนุนงบประมาณ	มาก-ปานกลาง	25	35.2

บทที่ 5

บทสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นสาเหตุทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ขาดประสิทธิภาพและเพื่อกำหนดแนวทางที่เหมาะสม โดยทำการศึกษาในเชิงปริมาณ โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้นและสอบถามความคิดเห็นของประชากรเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ในงานป้องกันและปราบปราม โดยข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์และแปรผลหลังจากสิ้นสุดการวิจัยผู้วิจัยได้สรุปปัญหาได้ดังนี้

1. การจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นช่วยแก้ปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างตำรวจกับประชาชนได้และเป็นการสร้างความสัมพันธ์การให้ข่าวสารข้อมูลการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับอาชญากรรมในท้องที่ ปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7
2. ประชาชนบางส่วนมีทัศนคติที่ไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการชี้เบาะแสเท่าที่ควร ปัญหาอยู่ในระดับมากจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8
3. บทกำหนดโทษของผู้กระทำความผิด ในคดีอาญาในปัจจุบันไม่รุนแรงเท่าที่ควร ทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวหรือเข็ดหลาบต่อการลงโทษ ปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3
4. ในภาพรวมปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในอำเภอแม่วางยังอยู่ในระดับที่ยังไม่รุนแรงเท่าที่ควร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 64.7
5. กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งกำหนดสิทธิเสรีภาพของประชาชนเอาไว้เป็นจำนวนมากในบางครั้งก่อให้เกิดปัญหาแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ ปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4
6. นโยบายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ผลในการป้องกันและปราบปรามในด้านอาชญากรรม ปัญหาอยู่ในระดับมากจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1
7. การกำหนดส่งตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาลภายใน 48 ชั่วโมง สร้างปัญหาในทางปฏิบัติให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการรวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนฟ้องผู้ต้องหาทำให้บางกรณีสำนวนที่ส่งฟ้องมีข้อบกพร่อง ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2

8. เจ้าหน้าที่บางคนขาดมนุษยสัมพันธ์กับประชาชนทำให้ประชาชนไม่ให้ความเชื่อมั่นในการทำงานของตำรวจ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8

9. เมื่อเกิดคดีหรือเหตุการณ์เกิดขึ้นผู้ที่รู้เห็นในการกระทำความผิดมักจะไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในหารสืบสวนหรือให้ปากคำ ทั้งนี้เนื่องจากว่า กลัวเสียเวลากลับเป็นพยานและมักคิดว่าไม่ใช่ธุระของตน ปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

10. ค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาทิเช่น เบี้ยเลี้ยง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6

11. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อาทิเช่น ฝ่ายผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อ.ส. อ.บ.ต. อ.ป.พ.ร. อาสาสมัครตำรวจบ้าน ช่วยสนับสนุนด้านกำลังและความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยลดภาระลงได้มาก ปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9

12. อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลตามเป้าหมายในการควบคุมอาชญากรรม ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2

13. ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นบางคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทำให้ประชาชนหวาดกลัวต่ออิทธิพลส่งผลให้ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับตำรวจในการปราบปราม ปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6

15. อุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จำเป็นต้องใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อาทิเช่น รถสายตรวจ เงินล่อซื้อเครื่องมือสื่อสารฯ มีไม่เพียงพอต่อความต้องการและความรุนแรงของปัญหา ซึ่งปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6

16. สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้สนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อใช้ในการทำงานในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเท่าที่ควร ปัญหาอยู่ในระดับมาก-ปานกลาง ซึ่งเท่ากับจำนวนคน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2

5.2 การอภิปรายผล

หลังจากได้รับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้พบว่าปัญหาอาชญากรรมของอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นพบว่าการจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์ช่วยแก้ไขปัญหาคความไม่เข้าใจกันระหว่างตำรวจกับประชาชน ได้มากที่สุดเพราะเนื่องมาจากทางด้านสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีนโยบายให้ทุกสถานีตำรวจมีการจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์เพื่อให้สามารถเข้าถึงประชาชน โดยที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้เข้าไปคลุกคลีกับประชาชนให้มากขึ้น ส่งผลให้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน และได้รับข่าวสารการแจ้งเหตุเบาะแสการก่ออาชญากรรมในพื้นที่เขตรับผิดชอบได้มากขึ้นเมื่อ

เปรียบเทียบกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ บำรุง เกิดดี ซึ่งชี้ให้เห็นว่า โครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ในแง่การแสวงหาความร่วมมือระหว่างประชาชนและตำรวจ โดยเฉพาะความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกัน และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติตามโครงการชุมชนสัมพันธ์ต่อการป้องกันอาชญากรรม พบว่าช่วยให้ตำรวจได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากประชาชนนำการปฏิบัติงานของตำรวจมากขึ้น อีกสาเหตุหนึ่งที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้สนับสนุนงบประมาณเพื่อใช้ในการทำงานในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเท่าที่ควร เนื่องมาจากสถานีตำรวจได้รับงบประมาณที่ไม่เพียงพอและไม่ได้กำหนดงบประมาณเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ บำรุงรัตน์ ว่าไม่มีแผนการดำเนินงานของตำรวจจะเป็นเช่นไร แต่หากยังมีอุปสรรคเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมืออย่างจำกัดก็จะทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไม่ได้ผลเท่าที่ควร

ในส่วนของปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในระดับปานกลางได้แก่ปัญหาอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลตามเป้าหมายในการควบคุมอาชญากรรมสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ บำรุงรัตน์ พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจให้ความคุ้มครองด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังไม่เพียงพอกับภารกิจและความรับผิดชอบ ทั้งนี้เพราะปริมาณสายตรวจมีไม่เพียงพอ สาเหตุจากกำลังตำรวจต้องไปประจำหน่วยงานและการเฝ้าสถานที่สำคัญต่างๆ ที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ภายหลังจากที่ได้ข้อสรุปของปัญหาแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมควรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านเชิงรับและในด้านเชิงรุกได้ดังต่อไปนี้

1. การจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างตำรวจกับประชาชนเพื่อขอสนับสนุนจากประชาชนในการแจ้งเบาะแสอาชญากรรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ก็เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตำรวจต้องตระหนักรู้เสมอว่าการใช้มาตรการปราบปรามเพียงอย่างเดียวโดยไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือองค์กรแล้วก็จะประสบความสำเร็จได้
2. ทิศนคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มาจากประชาชนกับตำรวจควรมีการเชื่อมโยงกันและควรเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับประชาชนเพราะตำรวจก็มาจากประชาชน ดังนั้นการเข้าถึงประชาชนจึงเป็นหน้าที่ของตำรวจทุกคน เมื่อตำรวจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับประชาชนก็จะช่วยกันสอดส่องดูแลเป็นหูเป็นตาช่วยกันให้สังคมมีความปลอดภัยมากขึ้น

3. บทลงโทษแก่ผู้กระทำผิดกฎหมาย ควรมีการกำหนดบทลงโทษผู้กระทำผิดที่มีความรุนแรง และจริงจังเพื่อสร้างความเข็ดหลาบกับผู้กระทำผิดหรือคิดจะก่ออาชญากรรม

4. ภาพรวมปัญหาอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจยังคงเป็นปัญหาอยู่ในระดับที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถควบคุมดูแลสถานการณ์ได้อยู่ในระดับหนึ่งควรมีการบริหารการจัดการที่ดีจะสามารถส่งเสริมการทำงานในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้ดีขึ้น

5. กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้อำนาจสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาและจำเลยมากขึ้นทำให้เป็นปัญหาต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจควรมีการกำหนดกฎเกณฑ์ในการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

6. นโยบายของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ออกมามีความไม่แน่นอนทั้งนี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนตัวบังคับบัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่ละครั้งเพราะแต่ละท่านจะมีนโยบายแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่แน่นอนในการทำงาน ส่งผลให้ผู้รับการปฏิบัติต้องเปลี่ยนแนวทางในการทำอยู่บ่อย ๆ

7. การส่งตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาลภายใน 48 ชั่วโมงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐานน้อยเกินไปสรุปสำนวนส่งฟ้องผู้ต้องหาทำให้พยานหลักฐานมีข้อบกพร่อง ควรมีการกำหนดกระบวนการยุติธรรมที่มีความยืดหยุ่นหรือการแก้ไข

8. มนุษยสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ บางรายขาดความสัมพันธ์กับประชาชนทำให้ไม่สามารถเข้ากับประชาชนได้ ทำให้ประชาชนไม่ให้ความเชื่อมั่นในการทำงานของตำรวจควรมีการแก้ไขเฉพาะรายในการเข้ารับการศึกษาอบรมเป็นกรณีไป

9. การให้ความร่วมมือของประชาชนกับเจ้าหน้าที่มักจะไม่ได้ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรเมื่อเกิดเหตุการณ์หรือเกิดคดีขึ้นทั้งนี้ ประชาชนมักจะมีความคิดว่ากลัวเสียเวลา กลัวไปเป็นพยานหรือบางท่านอาจคิดว่าไม่ใช่ธุระตน ควรมีการแก้ไขโดยการปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนหันมาให้ความร่วมมือมากขึ้นกว่านี้

10. ค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ตำรวจควรปรับให้มากกว่านี้เมื่อเทียบกับหน่วยงานอื่นควรมีการจูงใจให้ข้าราชการตำรวจ อาทิเช่น การปรับฐานเงินเดือน การปรับเบี้ยเลี้ยงให้สูงขึ้น

11. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อส. อบต. อบ.พร. อาสาสมัครตำรวจบ้าน มีส่วนช่วยเหลือข้าราชการตำรวจเป็นอย่างมากในด้านกำลังพลควรมีการประสานงานกันอย่างเป็นระบบเพื่อความรวดเร็ว และความคล่องตัวในการทำงาน ควรจัดสรรเงินงบประมาณค่าตอบแทนการมอบรางวัล เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ช่วยเหลืองานราชการตำรวจ

12. อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอกับประชากรที่ต้องรับผิดชอบในเขตพื้นที่ที่มีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น ควรมีนโยบายรับกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มากกว่านี้ ทั้งนี้เนื่องมาจากประชากรที่เพิ่มสูงขึ้นทุกวันทำให้เป็นปัญหา

13. ผู้มีอิทธิพลมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ต้องมีการควบคุมดูแลบรรดาผู้มีอิทธิพลไม่ให้ก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชน ทำให้ประชาชนมีความเชื่อถือในการทำงานของตำรวจและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับตำรวจในการแจ้งเบาะแสของผู้กระทำผิดไม่ว่าผู้กระทำผิดนั้นจะเป็นใครก็ตาม

14. อุปกรณ์เครื่องมือไม่เพียงพอกับความต้องการและยังขาดอีกจำนวนมาก เช่น ยานพาหนะ อาวุธประจำกาย เสื้อเกราะกันกระสุน ควรดำเนินการสำรวจความต้องการในอนาคต การจัดทำแผนงบประมาณรูปแบบการพัฒนาขีปนาวุธที่ล้ำสมัยและหมดสภาพการใช้งานเนื่องจากการประกอบอาชญากรรมโดยทั่วไปจะใช้ความรุนแรง ใช้เทคโนโลยีอาวุธที่มีประสิทธิภาพสูง

15. เงินสนับสนุนงบประมาณ เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้จัดสรรงบประมาณให้แก่แต่ละสถานีไปบริหารกันเองเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง อาทิเช่น การจัดสรรงบประมาณที่ไม่ถูกต้องการจัดสรรที่ไม่เหมาะสม การทุจริตของผู้บังคับบัญชาในการบริหารงานในหน่วยงาน ควรมีการบริหารจัดการให้มากไปกว่านี้และให้เกิดผลได้มากที่สุด

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมประชาชนมักจะได้รับความช่วยเหลือหรือการให้คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม ประชาชนจะรู้สึกว่าการออกพบปะประชาชน หรือการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างตำรวจกับประชาชน ทำให้ลดช่องว่างในความห่างเหินมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นจะทำให้มีความรู้สึกที่ดีต่อภาพลักษณ์ตำรวจ

2. ความคาดหวังและความเป็นจริงของประชาชนต่อการลดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด อบายมุข เด็กและเยาวชน จะทำให้ประชาชนมั่นใจได้ว่าตำรวจเป็นที่พึ่งได้เมื่อได้รับความเดือดร้อนจากอาชญากรรม และจะเป็นส่วนเสริมสร้างให้ตำรวจกับสมาชิกกับชุมชนมีความเข้าใจอันดีต่อกัน

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ฉบับที่ 9 ราชกิจจานุเบกษา : กระทรวงมหาดไทย, กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2545.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ฉบับที่ 5, ราชกิจจานุเบกษา : กระทรวงมหาดไทย, กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2549, หน้า 1-6.

2) บทความในวารสาร

เทิดศักดิ์ คำอุดม. “สถิติคดีอาชญากรรม”. วารสารชุดมวลชนสัมพันธ์สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง. ปีที่ 3 ฉบับที่ 12 (มกราคม-มีนาคม 2545).

อดิศักดิ์ ดวงวุฒิกุล. “บริหารภาครัฐอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ”. ข่าวสารบริหารภาครัฐกลุ่มงานบริหารงานมาตรฐานการศึกษา, ปีที่ 27 ฉบับที่ 9 (กรกฎาคม 2548).

วันชัย ยิ้มยิ้ม. “ยุทธศาสตร์ภูธรภาค 5.” วารสารพัฒนากระบวนการทัศน์ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจ ภูธรภาค 5, ปีที่ 9 ฉบับที่ 5 (พฤษภาคม 2548).

วเรศ จันทรส. “การบริหารงานโดยใช้ยุทธศาสตร์” วารสารภูธรภาค 5 จังหวัดเชียงใหม่. ปีที่ 3 ฉบับที่ 12 (กันยายน 254)

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. “การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม” วารสารหลักและทฤษฎีมาตรการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, ปีที่ 4 ฉบับที่ 12 (ตุลาคม-ธันวาคม 2530)

อรัญ สุวรรณบุปผา. “อาชญากรรม.” วารสารการเกิดอาชญากรรม, ปีที่ 5 ฉบับที่ 17 (มีนาคม 2547)

อานน อาภาภิรมย์. “อาชญากรรม.” วารสารการเกิดอาชญากรรม, ปีที่ 2 ฉบับที่ 13 (มิถุนายน 2549)

กองวิจัยและการวางแผนกรมตำรวจ. “ปัญหาความร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน.” กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์ พิมพ์ครั้งที่ 17 (เมษายน 2549)

3) วิทยานิพนธ์

บำรุง เกิดดี. “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ต่อการป้องกันอาชญากรรม : กรณีศึกษาเฉพาะกรณีกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.

อรรถกิจ กรทอง, “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดระบบสายตรวจ : ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรพิจิตร
ราชนิเวศน์”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
ณรงค์ บำรุงรัตน์, “การจัดสายตรวจกับการป้องกันอาชญากรรม : ศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”,
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
กรรภิรมย์ บุญญฤทธิ์, “ความร่วมมือของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตกรุงเทพมหานคร”, ภาคนิพนธ์
ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, คณะรัฐศาสตร์ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2525.

4) บทคัดย่อ

กองวิจัยและการวางแผนกรมตำรวจ. “ปัญหาความร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน”, กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิชย์ พิมพ์ครั้งที่ 17, 2549.

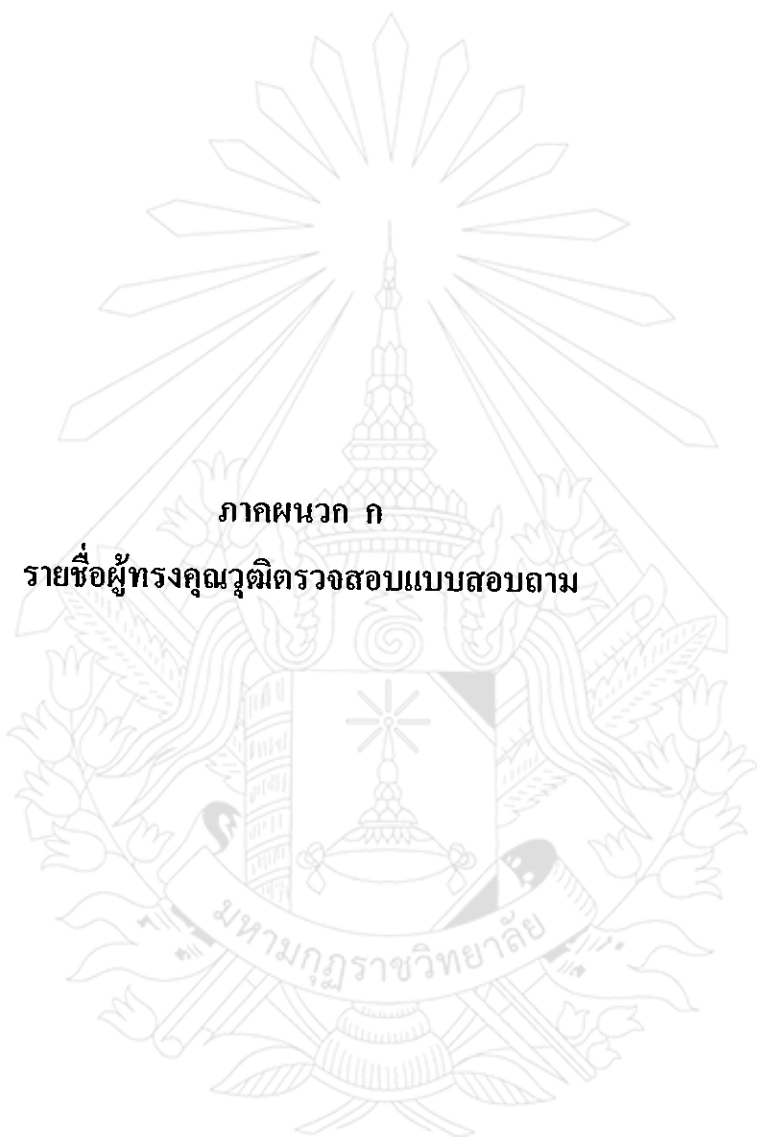
4. ภาษาอังกฤษ

Books

- Hersey, p. and Blanchard, K.H. **Mangmant of oranization and Behavior**. New Jersey : prentice Hall, 1997.
- Michener, E. & Trusing. C.B. **the Reinforement of Social Behavior**. Boston : Houghton Mifflin, 1971.
- Koontz, H. anf O'Donnell, C. **principles of Management**. New York : MC Graw-Hill, 1968.
- Jacobs, **The Death and Life of Great Amerian Cities**. New York : Random House, 1961.
- Fiedler, F.E. "A Contingency Model of Leadership Effectivness." In L. BerKowitz. **Adonees in Experimental Social psychology**, Vol-1-NEW York : Academic press, 1967.
- Park., R.E. **parkinSon's Law**. New York : Bantam Books, 1952.
- Carwright, D. and Zarderefs. **A Group Dynamics, Research and theory**. New York : Harper & Row, 1960.
- Burgess, O.N. **Neghborhood Team policing**. Washington, D.C. : U.S. Department of Justice 1929.
- Cliftord, R.S. and Henry, D.M. **A Journal of an Embassy from the Governor General of India to the Courts Siam and Cochin-Ching** Lindon : Oxford University press 1969.
- Luthans, F. **Organization Behavior**. New York : MCGRAW-Hill, 1973.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

1. พ.ต.ท.อคุลย์ วุฒิพรหม

น.บ. ร.ป.ศ. (การบริหารระบบราชการ)

รองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง

สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

2. พระครูปลัดจิตติชัย จิตติชโย

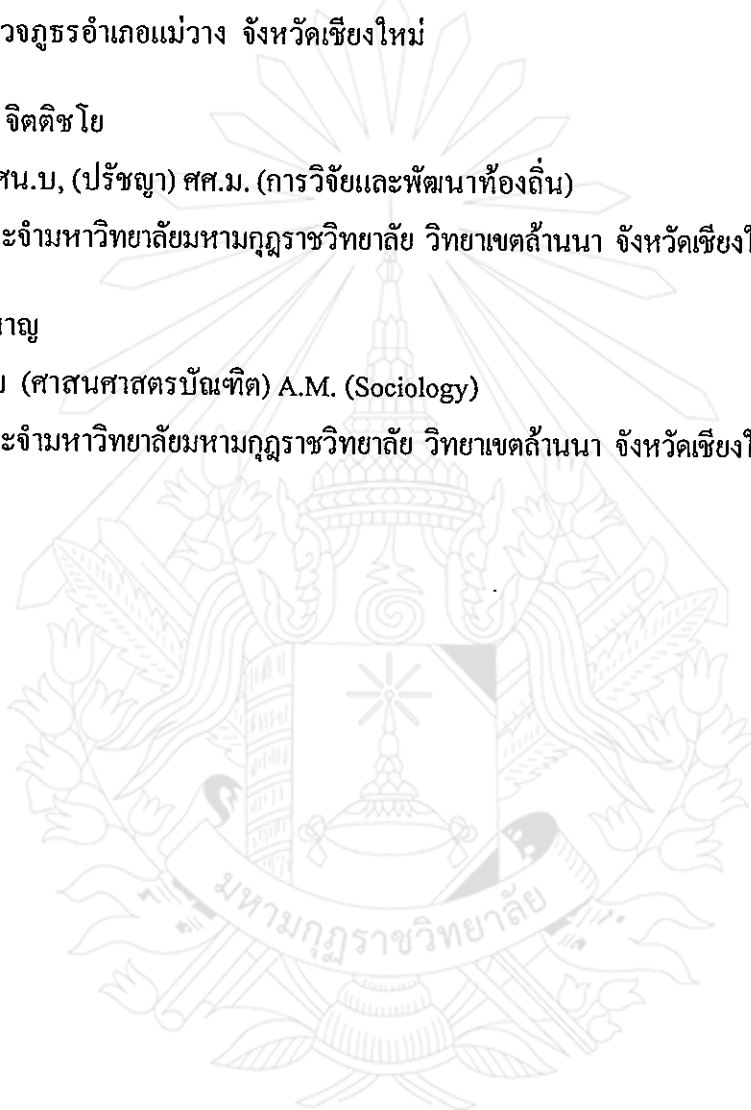
น.ธ.เอก, ศน.บ, (ปรัชญา) ศศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น)

อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

3. อาจารย์ตระกูล ชำนาญ

ปธ.7 สนบ (สาขาสถาสรบัณฑิต) A.M. (Sociology)

อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 6013(1.9)/218

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุวรรณภูมิ
 ๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
 โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๓-๐๙๗๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๓-๔๗๕๒
 www.lanna.mbu.ac.th

12 กันยายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร พ.ต.อ.เทอดศักดิ์ คำอุดม ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

ด้วย ส.ต.อ.สมภพ ศรีชั้นโค้ง นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ศึกษาปัญหาการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี ผศ.ดร.หนูมีวัน ร่มแก้ว และ ดร.ศุภกฤษ เมธีโศกพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ ส.ต.อ.สมภพ ศรีชั้นโค้ง ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออัญมิตนามา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

ส.ต.อ.

๖๓๐ ๗๗๗
 ๕๕๗ ๕๕๗

(พระปลัดบุญธรรม บุญธรรมโม)

กรรมการและเลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 22

ที่ ศธ 6013(1.9)/154

วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน พระครูปลัดจิตติชัย จิตติขโย

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่าส.ต.อ.สมภาพ ศรีขันโด้ง เป็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 481204042 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้ี้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ศึกษาปัญหาการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้นักศึกษาผู้นี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.หนูม้วน ร่มแก้ว และ ดร.ศุภกฤษ เมธิโกคพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธรรมโม)

กรรมการและเลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา
ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 22

ที่ ศธ 6013(1.9)/153 วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร อาจารย์ตระกูล ชำนาญ

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาขอรับรองว่าส.ตอ.สมพ ศรีขันธ์ตั้ง เป็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 481204042 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้ี้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือใน การทำสารนิพนธ์ เรื่อง ศึกษาปัญหาการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ใน ความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.หนูม้วน ร่มแก้ว และ ดร.ศุภกฤษ เมธิโกศพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะ กรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด ให้แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม)

กรรมการและเลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา
ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 6013(1.9)/218

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 ๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
 โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๔๗๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๗-๔๗๕๒
 www.lanna.mbu.ac.th

12 กันยายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร พ.ต.อ.เทอดศักดิ์ คำอุดม ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

ด้วย ส.ต.อ.สมภพ ศรีชันโค้ง นักศึกษาริฎฎาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสภานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาปัญหาการป้องกันและปราบปรามด้าน
 อาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ตามหลักสูตร ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี ผศ.ดร.หนูม้วน ร่มแก้ว และ ดร.สุภาภุช เมธีโภคพงษ์ เป็น
 อาจารย์ที่ปรึกษา ในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอ
 ความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ ส.ต.อ.สมภพ ศรีชันโค้ง ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไป
 ดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย
 วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออวยไม้นามมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

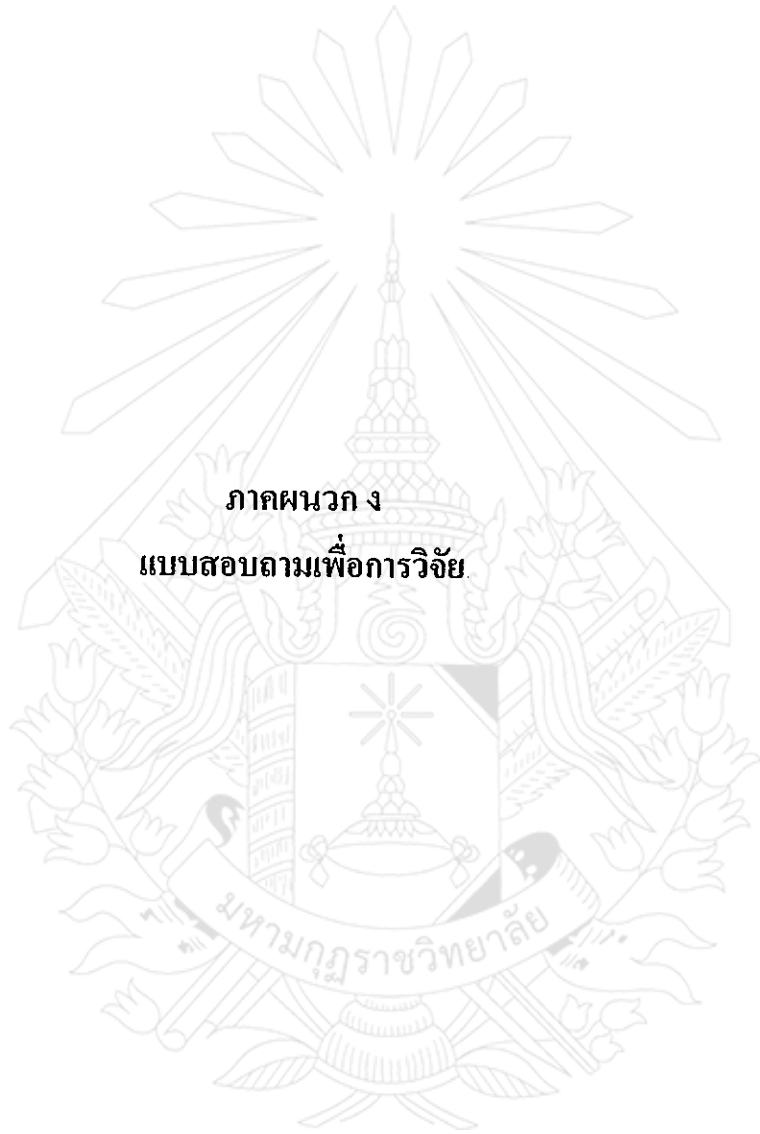
(พระปลัดบุญธรรม บุญธรรมโม)

กรรมการและเลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

สำนักงานศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

โทร 0-5327-0975-6 คอ 22 มีอถือ 0-4616-2250 โทรสาร 0-5381-4752

Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus ; 103 Pra Pokklao Rd., Chiang Mai 50200, Thailand

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.

แบบสอบถาม

ศึกษาปัญหาในการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี

สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ท่านต้องการเติมข้อความในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 18-25 ปี 26-35 ปี
 36-45 ปี 46-60 ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท สูงกว่าปริญญาโท
4. สถานภาพการสมรส โสด สมรส
 หย่า
5. ระดับยศ ส.ต.ต.-ค.ต. ร.ต.ต.-ร.ต.อ.
 พ.ต.ต.-พ.ต.อ.
6. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ณ สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
 ต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี
 11-15 ปี มากกว่า 15 ปีขึ้นไป
7. ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
 ต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี
 11-15 ปี มากกว่า 15 ปีขึ้นไป
8. การปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ดังนี้
 การตั้งจุดตรวจ การตรวจค้นหมู่บ้าน
 การจับกุม การรับแจ้งเหตุ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน

ตอนที่ 2 ความเห็นต่อปัญหาในการป้องกันและปราบปรามด้านอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี

สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

มากที่สุด หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเท่ากับ 5

มาก หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4

ปานกลาง หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3

น้อย หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเท่ากับ 2

น้อยที่สุด หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเท่ากับ 1

ปัญหาที่เกิดขึ้น	ระดับความเห็นต่อปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การจัดตั้งชุดมวลชนสัมพันธ์ช่วยแก้ปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างตำรวจกับประชาชนได้					
2. ประชาชนบางส่วนมีทัศนคติที่ไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามอาชญากรรม					
3. บทกำหนดโทษของผู้กระทำผิดในคดีอาญาไม่รุนแรงเท่าที่ควร ทำให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวหรือเข็ดหลาบต่อการลงโทษ					
4. ในภาพรวมปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับใด					
5. กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกำหนดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเอาไว้เป็นจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่					
6. นโยบายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่วางใช้ได้ผลหรือไม่					
7. การกำหนดให้ต้องส่งผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาลภายใน 48 ชั่วโมง สร้างปัญหาในทางปฏิบัติในการรวบรวมพยานหลักฐาน					

ปัญหาที่เกิดขึ้น	ระดับความเห็นต่อปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. เจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนขาดมนุษยสัมพันธ์กับประชาชนทำให้ประชาชนไม่ให้ความเชื่อมั่นในการทำงานของตำรวจ					
9. เมื่อเกิดคดีหรือเหตุการณ์เกิดขึ้นผู้ที่รู้เห็นในการกระทำผิดมักจะไม่มีความคิดว่าเสียเวลากลับเป็นพยานหรือไม่ใช่ธุระของตน					
10. ค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านอื่น ๆ เช่น เบี้ยเลี้ยง การเลื่อนขั้นเงินเดือน มีไม่เพียงพอทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปราม					
11. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมหรือไม่ อาทิเช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อ.ส. อ.บ.ต. อ.พ.ร. อาสาสมัครตำรวจบ้าน					
12. อัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีไม่พอเพียงที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลตามเป้าหมายในการควบคุมอาชญากรรม					
13. ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นบางคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ทำให้ประชาชนหวาดกลัวต่ออิทธิพล ส่งผลให้ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับตำรวจในการปราบปรามอาชญากรรม					
14. อุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจำเป็นต้องใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อาทิเช่น รถสายตรวจ เงินล่อซื้อ เครื่องมือสื่อสารฯ มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของเจ้าหน้าที่ตำรวจและความรุนแรงของปัญหา					
15. สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้สนับสนุนเงินงบประมาณ เพื่อใช้ในการทำงานในด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเท่าที่ควร					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	สืบตำรวจโทสมภพ ศรีขัน โต้้ง รหัสประจำตัว 481402042
วัน เดือน ปี เกิด	26 กุมภาพันธ์ 2515
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ประถมศึกษา โรงเรียนคอนชัยวิทยาคาร อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2530	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2533	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคลำพูน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
พ.ศ. 2536	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเชียงใหม่เทคโนโลยี อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2543	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2540	โรงเรียนตำรวจภูธร อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2541	สถานีตำรวจตำบลเด่นเหล็ก อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน	สถานีตำรวจภูธร อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่